Euroopan unionin
virallinen lehti

C 183

57. vuosikerta

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

14. kesäkuuta 2014

Sisältö

I *Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot*

PÄÄTÖSLAUSELMAT

Neuvosto

2014/C 183/01 Neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätöslauselma, annettu 20 päivänä toukokuuta 2014, katsauksesta jäsenneltyä vuoropuhelua koskevaan prosessiin, johon sisältyy nuorten sosiaalinen osallisuus 1

2014/C 183/02 Neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätöslauselma, annettu 20 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan unionin nuorisoalan työsuunnitelmasta vuosiksi 2014–2015 5

2014/C 183/03 Neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätöslauselma, annettu 21 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan unionin urheilualan työsuunnitelmasta (2014–2017) 12

IV *Tiedotteet*

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Neuvosto

2014/C 183/04 Neuvoston päätelmät, annettu 20 päivänä toukokuuta 2014, nuorten yrittäjyyden edistämisestä nuorten sosiaalisen osallisuuden lisäämiseksi 18

2014/C 183/05 Neuvoston päätelmät, annettu 20 päivänä toukokuuta 2014, tehokkaasta opettajankoulutuksesta 22

FI

2014/C 183/06 Neuvoston päätelmät, annettu 20 päivänä toukokuuta 2014, monikielisyydestä ja kielitaidon kehittämisestä 26

2014/C 183/07 Neuvoston päätelmät koulutusta tukevasta laadunvarmistuksesta, annettu 20 päivänä toukokuuta 2014 30

2014/C 183/08 Neuvoston päätelmät, annettu 21 päivänä toukokuuta 2014, kulttuuriperinnöstä Euroopan kestävän kehityksen strategisena voimavarana 36

2014/C 183/09 Neuvoston päätelmät, annettu 21 päivänä toukokuuta 2014, sukupuolten tasa-arvosta urheilussa 39

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

NEUVOSTO

Neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätöslauselma, annettu 20 päivänä toukokuuta 2014, katsauksesta jäsenneltyä vuoropuhelua koskevaan prosessiin, johon sisältyy nuorten sosiaalinen osallisuus

(2014/C 183/01)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO JA JÄSENVALTIOIDEN HALLITUSTEN EDUSTAJAT,

I PALAUTTAVAT MIELEEN SEURAAVAA:

1. Nuorisoalan eurooppalaisen yhteistyön uudistetuista puitteista (2010–2018) annetussa neuvoston päätöslauselmassa ([1]) tunnustetaan kaikki nuoret yhteiskunnan voimavaraksi ja pidetään tärkeänä tukea nuorten oikeutta osallistua heihin vaikuttavien politiikkojen kehittämiseen nuorten ja nuorisojärjestöjen kanssa käytävän jatkuvan jäsennellyn vuoropuhelun avulla.

2. Neuvosto ja neuvostossa kokoontuneet jäsenvaltioiden hallitusten edustajat antoivat 27. marraskuuta 2012 päätöslauselman ([2]) katsauksesta nuorten kanssa käytävään, nuorten osallistumista demokratian toteuttamiseen Euroopassa koskevaan jäsenneltyyn vuoropuheluun, jossa todetaan, että nuorisoalan eurooppalaisen yhteistyön yleinen temaattinen painopiste kolmatta 18 kuukauden työskentelyjaksoa (1. tammikuuta 2013 – 30. kesäkuuta 2014) varten on sosiaalinen osallisuus.

II TOTEAVAT SEURAAVAA:

3. Jäsennelty vuoropuhelu on osallistava prosessi ja kolmannen 18 kuukauden työskentelyjakson tulokset perustuvat Irlannin, Liettuan ja Kreikan puheenjohtajakausien aikana toteutettujen kansallisten kuulemisten sekä Dublinissa maaliskuussa 2013, Vilnassa syyskuussa 2013 ja Thessalonikissa maaliskuussa 2014 pidettyjen EU:n nuorisokonferenssien tuloksiin.

4. Dublinin nuorisokonferenssin yhteisissä päätelmissä keskityttiin seuraaviin painopisteisiin: työllisyys, osallistuminen, hyvinvointi, tukivälineet (sosiaali- ja nuorisopalvelut), nuorisojärjestöt ja laadukas nuorisotyö, jotka esiteltiin nuorisoasiain ministereille koulutus-, nuoriso-, kulttuuri- ja urheiluneuvoston istunnossa toukokuussa 2013 ([3]).

5. Vilnan nuorisokonferenssin yhteisissä päätelmissä keskityttiin seuraaviin painopisteisiin: koulutus, neuvonta, siirtyminen koulutuksesta työelämään, työmarkkinaolosuhteet, itsenäisyys, nuorisojärjestöjen rooli ja monialainen yhteistyö, jotka esiteltiin nuorisoasiain ministereille koulutus-, nuoriso-, kulttuuri- ja urheiluneuvoston istunnossa marraskuussa 2013 ([4]).

6. Thessalonikin nuorisokonferenssin yhteisissä suosituksissa keskityttiin seuraaviin painopisteisiin: laadukkaaseen koulutukseen, laadukkaaseen nivelvaiheeseen, laadukkaisiin työpaikkoihin, sukupolvien väliseen vuoropuheluun ja oppimiseen, aktiiviseen osallisuuteen, nuorten yrittäjyyteen ja sosiaaliseen yrittäjyyteen ([5]).

7. Erasmus+-ohjelmassa annetaan käyttöön lisärahoitusmahdollisuuksia jäsennellyn vuoropuhelun tukemiseksi, kansallisille työryhmille suunnatut suorat vuotuiset avustukset mukaan luettuina.

([1]) EUVL C 311, 19.12.2009, s. 1.
([2]) EUVL C 380, 11.12.2012, s. 1.
([3]) Asiak. 7808/13.
([4]) Asiak. 14177/13.
([5]) Asiak. 7862/1/14 REV 1.

8. Yhteisessä EU:n nuorisoraportissa, joka julkistettiin 27. marraskuuta 2012 ([1]), esitettiin arvio jäsennellystä vuoropuhelusta ja ehdotettiin, että prosessia voitaisiin kehittää edelleen arvioimalla sitä ja jäsennellyn vuoropuhelun tuloksia, lisäämällä taustoiltaan erilaisten nuorten mahdollisuuksia osallistua kansallisiin työryhmiin ja kannustamalla päättäjiä ottamaan paremmin huomioon nuorten esittämät suositukset.

9. Jäsennellyn vuoropuhelun arvioinnin tulisi olla osa tulevaa toista EU:n nuoriso raporttia, ja siihen tulisi sisältyä yleiskatsaus kansallisella ja EU:n tasolla käydyn jäsennellyn vuoropuhelun tulostentarkasteluun.

III SOPIVAT SEURAAVISTA PERIAATTEISTA JÄSENNELTYÄ VUOROPUHELUA KOSKEVAN PROSESSIN KEHITTÄMISTÄ JA PARANTAMISTA VARTEN:

10. Jäsennellyssä vuoropuhelussa ja siihen liittyvissä kuulemisissa olisi keskityttävä yleiseen temaattiseen painopisteeseen, josta nuoret ja päätöksentekijät ovat yhdessä keskustelleet ja jonka neuvosto on asettanut, jotta prosessin kaikkien jaksojen johdonmukaisuus ja jatkuvuus voidaan varmistaa.

11. Jäsenneltyä vuoropuhelua varten olisi luotava yksinkertaistettu ja selkeä rakenne, jotta varmistetaan yleisteeman jatkuva esilläolo ja parannetaan ajanhallintaa nuorten kuulemisten yhteydessä.

    Kunkin jakson ensimmäisessä vaiheessa kaikkien sidosryhmien olisi saavutettava yhteisymmärrys ja omaksuttava alhaalta ylöspäin suuntautuva lähestymistapa neuvoston asettamaan yleiseen temaattiseen painopisteeseen, ja sen olisi oltava myöhemmissä vaiheissa käytävää vuoropuhelua ohjaava kehys.

    Toisessa vaiheessa olisi järjestettävä kuulemisia, joiden olisi johdettava mahdollisiin ratkaisuihin. Niistä olisi ilmoitettava neuvostolle ja lopuksi olisi annettava suosituksia yleisestä temaattisesta painopisteestä.

    Kolmannessa vaiheessa olisi keskityttävä esittämään konkreettisia toimia, jotka toimitetaan neuvostolle pohdittavaksi.

12. Jotta jäsennelty vuoropuhelu tavoittaisi laajempia piirejä, kansallisten työryhmien, joita nuorisotutkijat ja nuorisotyöntekijät avustavat, olisi tarvittaessa paikallisia ja alueellisia viranomaisia kuullen pyrittävä. varmistamaan nuorten aktiivinen osallistuminen, myös niiden nuorten, jotka eivät ole aiemmin osallistuneet jäsenneltyyn vuoropuheluun. Nuorisotiedotus- ja nuorisotyöverkostoja voitaisiin pyytää avustamaan kansallisia työryhmiä, jotta mahdollisuuksien mukaan enemmän nuoria saataisiin osallistumaan toimintaan.

13. EU:n puheenjohtajavaltioiden järjestämien nuorisokonferenssien tulosten parantamiseksi nuorisokonferenssien työskentelymenetelmiä ja päätöksentekoprosesseja olisi arvioitava ja tarkistettava. Euroopan komissio ja jäsenvaltiot voisivat kansallisen toimivallan asianmukaisesti huomioon ottaen pohtia nuorille tarkoitetun palautemekanismin kehittämistä jäsennellyn vuoropuhelun perusteella annettujen suositusten toteutettavuudesta. Suositukset voitaisiin soveltuvin osin ottaa huomioon toimintapolitiikan laatimisessa ja parempaan lopputulokseen pääsemiseksi nuorten kannalta.

14. Olisi käynnistettävä luova ja osallistava prosessi jäsennellyn vuoropuhelun näkyvyyden lisäämiseksi Euroopassa, minkä ansiosta prosessille voitaisiin luoda kansallinen ja eurooppalainen ”brändi”. Komission olisi jatkettava EU:n jäsennellylle vuoropuhelulle omistetun osion kehittämistä eurooppalaisen portaalin osalta.

IV SOPIVAT LISÄKSI SEURAAVAA:

15. Nuorten ja nuorisojärjestöjen kanssa käytävän jäsennellyn vuoropuhelun yleinen temaattinen painopiste seuraavalla työskentelyjaksolla (1. heinäkuuta 2014 – 31. joulukuuta 2015) on nuorten vaikutusmahdollisuudet (youth empowerment) liitteessä II esitetyn mukaisesti.

16. Kukin puheenjohtajavaltio voi täydentää valittuja painopistealoja mahdollisten uusien suuntausten mukaan.

17. Seuraavan puheenjohtajakolmikon työskentelyjakson (1. tammikuuta 2016 – 30. kesäkuuta 2017) painopisteet olisi määriteltävä ennen sen toimikauden alkua.

([1]) EUVL C 394, 20.12.2012, s. 15.

LIITE I

Jäsennellyn vuoropuhelun ja Dublinissa, Vilnassa ja Thessalonikissa järjestettyjen nuorisokonferenssien perusteella tulivat esiin seuraavat painopistealat kaikkien Euroopan nuorten sosiaalisen osallisuuden vahvistamiseksi:

— Edistetään kaikkien nuorten yhtäläisiä mahdollisuuksia, myös validoimalla epävirallinen ja arkioppiminen keinona saada heidät osallistumaan aktiivisesti elinikäiseen oppimiseen ja parantaa heidän työllistyvyyttään.

— Edistetään koulutusviranomaisten, nuorisojärjestöjen ja muiden asiaankuuluvien sidosryhmien yhteistyötä epävirallisen ja arkioppimisen sekä virallisen oppimisen välisten yhteyksien lujittamiseksi, jotta voidaan vahvistaa nuorten avaintaitoja elämää varten ja edistää heidän aktiivista osallistumistaan yhteiskuntaan.

— Edistetään nuorten yhtäläisiä mahdollisuuksia oikeuksien ja mahdollisuuksien käyttämiseen, jotta he voisivat osallistua yhteiskuntaan täysimääräisesti.

— Vahvistetaan paikallisesti, alueellisesti, kansallisesti ja Euroopan tasolla ja niiden välisesti tehtävää monialaista yhteistyötä nuorten tarpeisiin vastaamiseksi ja johdonmukaisen sosiaalisen osallisuuden politiikan varmistamiseksi.

LIITE II

Nuorisoalan eurooppalaisen yhteistyön painopisteet ajanjaksolla 1. heinäkuuta 2014–31. joulukuuta 2015

Yleinen painopiste – Nuorten vaikutusmahdollisuudet

Puheenjohtajavaltioiden yhteistyö viranomaisten ja nuorten välisen jäsennellyn vuoropuhelun yhteydessä on vakiintunut käytäntö nuorisoalalla. Nuorisoalan eurooppalaisen yhteistyön yleinen temaattinen painopiste ajanjaksolla 1. heinäkuuta 2014 – 31. joulukuuta 2015 on nuorten vaikutusmahdollisuudet. Tämä yhteinen teema takaa kolmen puheenjohtajavaltion työn jatkuvuuden ja johdonmukaisuuden. Tässä vaikutusmahdollisuuksien teemassa käsitellään mahdollisuutta käyttää oikeuksia sekä nuorten poliittisen osallistumisen merkitystä.

Neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätöslauselma, annettu 20 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan unionin nuorisoalan työsuunnitelmasta vuosiksi 2014–2015

(2014/C 183/02)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO JA JÄSENVALTIOIDEN HALLITUSTEN EDUSTAJAT

I JOHDANTO

1. TOTEAVAT, että nuorisoalan eurooppalaisen yhteistyön uudistetuista puitteista (2010-2018) annetun päätöslauselman hyväksymisen jälkeen kriisi on asettanut nuorisopolitiikalle uusia haasteita, ja jotta näihin haasteisiin voidaan vastata asianmukaisella tavalla, on nuorisoalan yhteistyötä vahvistettava EU:n tasolla.

2. PALAUTTAVAT MIELEEN, että EU:n yhteisessä vuoden 2012 nuorisoraportissa kehotettiin parantamaan nuorisoalan eurooppalaisen yhteistyön uudistettujen puitteiden (2010–2018) ja Eurooppa 2020 -strategian välistä yhteyttä ja yhdenmukaisuutta.

3. PALAUTTAVAT MIELEEN nuorisopolitiikan mahdollisimman tehokkaasta hyödyntämisestä pyrittäessä Eurooppa 2020 -strategian tavoitteisiin 16. toukokuuta 2013 annetut neuvoston päätelmät [1], joissa neuvosto päätti laatia nuorisoalan eurooppalaisen yhteistyön uudistettujen puitteiden (2010–2018) mukaisesti keskipitkän aikavälin työsuunnitelman ohjaamaan nuorisopolitiikkaa ja nuorisoon liittyviä politiikkoja nykyisissä nuorisokysymyksissä ja nuorisoon liittyvissä aiheissa ja suuntauksissa. Työsuunnitelmassa on määrä tuoda esiin keskeiset alat, joilla voidaan toteuttaa koordinointia ja tehdä yhteistyötä koulutus- ja työllisyyspolitiikan kanssa sen varmistamiseksi, että nuorisopolitiikka antaa panoksensa eurooppalaiseen ohjausjaksoon.

4. Näin ollen SOPIVAT laativansa 18 kuukauden mittaisen EU:n nuorisoalan työsuunnitelman jäsenvaltioiden ja komission toimia varten 1 päivästä heinäkuuta 2014 31 päivään joulukuuta 2015 pilottihankkeena ja nuorisoalan eurooppalaisen yhteistyön uudistettujen puitteiden (2010–2018) täytäntöönpanon tukemiseksi.

II PERIAATTEET

5. KATSOVAT, että työsuunnitelman johtavien periaatteiden tulisi olla seuraavia:

— tarpeen mukaan vauhditetaan ja tuodaan esiin EU:n nuorisoalalla tekemää työtä,

— varmistetaan monialaisella yhteistyöllä, että muut EU:n politiikanalat (esimerkiksi työllisyys, koulutus, sosiaaliasiat ja terveys) saadaan tietoisiksi nuorisoa koskettavista asioista,

— edistetään EU:n talous- ja sosiaalipolitiikan yleisiä tavoitteita, erityisesti Eurooppa 2020 -strategiaa ja sen täytäntöönpanomekanismeja,

— pyritään osaamiseen ja näyttöön perustuvaan nuorisopolitiikkaan,

— pidetään kehys joustavana, jotta pystytään tarvittaessa vastaamaan muuttuviin tilanteisiin,

— edistetään yhteistyöhön perustuvaa yhtenäistä lähestymistapaa jäsenvaltioiden keskuudessa ja komission kanssa lisäarvon luomiseksi jäljempänä 6 kohdassa esitettyjen ensisijaisten aiheiden osalta,

[1] EUVL C 224, 3.8.2013, s. 2.

— sisällytetään olemassa olevat epäviralliset rakenteet soveltuvilta osin tässä työsuunnitelmassa vahvistettuihin rakenteisiin,

— hyödynnetään täysimääräisesti jäsennellyllä vuoropuhelulla perustettuja neuvoa-antavia menettelyjä sen varmistamiseksi, että työsuunnitelmassa käsitellään nuorten kannalta merkityksellisiä asioita.

6. KATSOVAT, että nykyinen kriisi huomioon ottaen jäsenvaltioiden ja komission olisi EU:n tason yhteistyössään otettava ensisijaisiksi seuraavat aiheet tämän työsuunnitelman kattamana ajanjaksona eli vuoden 2015 loppuun:

— nuorisotyön sekä epävirallisen oppimisen ja arkioppimisen kehittäminen ja niiden panos nuoriin kohdistuvien kriisin vaikutusten käsittelemisessä,

— monialaisen yhteistyön tehostaminen EU:n strategioiden yhteydessä,

— vaikutusmahdollisuudet (empowerment), erityisesti mahdollisuus käyttää oikeuksia, riippumattomuus, osallistuminen ja aktiivinen kansalaisuus EU:ssa ja sen ulkopuolella.

Sopivat, että neuvosto voi tarkastella työsuunnitelmaa uudelleen saavutettujen tulosten ja EU:n toimintapolitiikan kehityksen pohjalta.

7. SOPIVAT erityistoimia koskevasta luettelosta, joka on näiden ensisijaisten aiheiden mukainen, ja toimien toteuttamisaikataulusta liitteessä I esitetyn mukaisesti.

III TYÖMENETELMÄT JA -RAKENTEET

8. TOTEAVAT seuraavaa:

— On tehostettava nuoria koskevien asioiden valtavirtaistamista ja monialaista yhteistyötä neuvostossa sen takaamiseksi, että päätöksenteossa otetaan huomioon nuorten tilanne ja tarpeet.

9. OVAT YHTÄ MIELTÄ siitä, että

— Tämän työsuunnitelman tukena ovat nuorisoalan eurooppalaisen yhteistyön uudistettujen puitteiden yhteydessä sovitut työmenetelmät sekä rajallinen määrä epävirallisia asiantuntijatyöryhmiä ja joustava kehys vertaisoppimiseen liittyviä toimia varten.

— Asiantuntijatyöryhmiä pyydetään keskittymään työskentelyssään II osion 6 kohdassa esitettyihin ensisijaisiin aiheisiin sekä liitteessä I lueteltuihin toimiin ja määräaikoihin. Neuvosto ja neuvostossa kokoontuvat jäsenvaltioiden hallitusten edustajat voivat tarkastella uudelleen liitteen I toimia saavutettujen tulosten ja EU:n toimintapolitiikan kehityksen pohjalta.

— Asiantuntijatyöryhmien jäsenyyttä ja toimintaa koskevat periaatteet esitetään liitteessä II.

— Mitä tulee nuorten oikeuteen osallistua heihin vaikuttavien politiikkojen laatimiseen, jäsennelty vuoropuhelu on väline, jonka avulla nuoret otetaan mukaan tämän työsuunnitelman ensisijaisia aiheita koskevaan pohdintatyöhön.

— Nuorisoasioista vastaavien toimialajohtajien epävirallisissa kokouksissa tarkastellaan työsuunnitelman yhteydessä esille tulevia strategisia kysymyksiä sekä muita, EU:n nuorisopolitiikkaan yleisemmin liittyviä kysymyksiä.

— Neuvosto arvioi vuoden 2015 loppupuoliskolla tämän työsuunnitelman täytäntöönpanoa heinäkuuhun 2015 mennessä toimitettavaan EU:n nuorisoraporttiin sisällytettävän, komission jäsenvaltioiden vapaaehtoisten lausuntojen pohjalta laatiman arvioinnin perusteella.

10. EDELLÄ MAINITUN PERUSTEELLA KEHOTTAA

jäsenvaltioita ja komissiota perustamaan tai ylläpitämään seuraavia aiheita käsitteleviä asiantuntijatyöryhmiä työsuunnitelman keston ajaksi:

— Nuorisotyön laatujärjestelmät jäsenvaltioissa ja yhteisten indikaattoreiden tai puitteiden asema.

— Nuorisotyön sekä epävirallisen oppimisen ja arkioppimisen panoksen määrittely nuorten kohtaamien haasteiden käsittelemisessä, erityisesti koulutuksesta työelämään siirtymisen yhteydessä.

— Vertaisoppimiseen liittyvät toimet jäsenvaltioiden ja komission kesken tarkoituksena määritellä parhaat käytännöt ja suositukset monialaista nuorisopolitiikkaa varten EU:n tasolla ja kansallisesti.

IV TOIMET

11. KEHOTTAVAT JÄSENVALTIOITA

— toimimaan yhdessä komission tuella ja käyttämään tässä päätöslauselmassa määriteltyjä uudistettujen puitteiden työmenetelmiä,

— Nuorisopolitiikan tehokkaasta hyödyntämisestä pyrittäessä Eurooppa 2020 -strategian tavoitteisiin annettujen neuvoston päätelmien lisäksi edistämään jatkossakin nuorisonäkökulman ottamista aktiivisesti huomioon Eurooppa 2020 -strategiaa ja eurooppalaista ohjausjaksoa koskevassa kansallisessa päätöksenteossa,

— ottamaan nuorisoalan eurooppalaisen yhteistyön uudistetut puitteet (2010–2018) ja tämän työsuunnitelman huomioon kansallisen ja alueellisen tason politiikan laadinnassa toissijaisuusperiaatetta noudattaen,

— informoimaan tarvittaessa nuoria ja nuorisojärjestöjä EU:n työsuunnitelman täytäntöönpanon edistymisestä toiminnan oikean kohdentamisen ja näkyvyyden varmistamiseksi.

12. PYYTÄVÄT NEUVOSTON KULLOISTAKIN PUHEENJOHTAJAVALTIOTA

— ottamaan EU:n työsuunnitelman ensisijaiset aiheet huomioon laatiessaan puheenjohtajakolmikon ohjelmaa,

— pohtimaan tämän päätöslauselman kattamien 18 kuukauden lopussa EU:n nuorisoraporttiin sisällytettävän, komission jäsenvaltioiden vapaaehtoisten lausuntojen pohjalta laatiman arvioinnin perusteella, ehdotetaanko uutta työsuunnitelmaa seuraavaksi kaudeksi,

— ehdottamaan nuorisoasioista vastaaville pääjohtajille, että he tavanomaisessa epävirallisessa kokouksessaan keskustelisivat työsuunnitelman tuloksista ja ottaisivat ne huomioon, järjestäisivät tarvittaessa ylimääräisiä yhteisiä monialaisia pääjohtajien kokouksia ja levittäisivät tuloksia laajalti.

13. PYYTÄVÄT KOMISSIOTA

— tukemaan jäsenvaltioita ja työskentelemään niiden kanssa tämän työsuunnitelman täytäntöön panemiseksi, erityisesti liitteessä esitettyjen toimien toteuttamiseksi,

— tiedottamaan jäsenvaltioille EU:n nuorisopolitiikan alalla ja muilla asiaan liittyvillä toiminta-aloilla käynnissä olevista tai suunnitelluista aloitteista, joilla on vaikutusta nuorisoalaan, sekä komission tähän liittyvistä toimista,

— tarkastelemaan keinoja, joilla voidaan helpottaa jäsenvaltioiden mahdollisimman laajaa osallistumista asiantuntijatyöryhmien kokouksiin,

— sisällyttämään heinäkuuhun 2015 mennessä EU:n nuorisoraporttia koskevaan ehdotukseen työsuunnitelman täytäntöönpanoa ja tarkoituksenmukaisuutta koskevan arvioinnin jäsenvaltioiden vapaaehtoisten lausuntojen pohjalta. Tämän raportin pohjalta laaditaan vuoden 2015 loppupuoliskolla neuvoston mahdollinen seuraava työsuunnitelma.

— pyrkimään varmistamaan yhdenmukaisuuden tämän työsuunnitelman ja Euroopan neuvoston kanssa tehtyyn nuorisoalan kumppanuussopimukseen liittyvän työsuunnitelman välillä.

— ehdottamaan joustavaa kehystä vertaisoppimiseen liittyviä toimia varten jäsenvaltioiden kesken.

14. KEHOTTAVAT JÄSENVALTIOITA JA KOMISSIOTA TOIMIVALTANSA PUITTEISSA JA TOISSIJAISUUSPERIAATTEEN MUKAISESTI

— jatkamaan läheistä yhteistyötä asiantuntijatasolla tämän päätöslauselman liitteen I ja II mukaisesti,

— kannustamaan muita aloja ottamaan nuorisoulottuvuuden huomioon muiden alojen politiikkojen ja toimien valmistelussa, täytäntöönpanossa ja arvioinnissa, kiinnittäen erityistä huomiota siihen, että nuorisoulottuvuus otetaan tosiasiallisesti ja varhaisessa vaiheessa huomioon politiikkojen laadintaprosessissa,

— edistämään nuorisopolitiikan merkityksen parempaa tiedostamista Eurooppa 2020 -strategian yleisten tavoitteiden saavuttamisen kannalta ottaen huomioon, että nuorisoala tarjoaa hyvät mahdollisuudet edistää älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua ja työpaikkojen luomista, koska sillä on myönteisiä vaikutuksia työllisyyden, sosiaalisen osallisuuden, koulutuksen, terveyden ja hyvinvoinnin kannalta.

LIITE I

Ensisijaisiin aiheisiin perustuvat toimet

Toimi	Työmenetelmä / Väline	Tavoite ja määräaika
Nuorisotyön ja epävirallisen oppimisen ja arkioppimisen kehittäminen ja niiden panos nuoriin kohdistuvien kriisin vaikutusten käsittelemisessä		
Nuorisotyön kehittäminen Euroopassa	*Näyttöön perustuva poliittinen päätöksenteko:* Tutkimus: ”Nuorten kanssa työskentely: nuorisotyön merkitys Euroopan unionissa”	*Vuoden 2015 loppupuolisko*: (mahd.) Neuvostossa käytävä keskustelu ja seuraavien vaiheiden pohtiminen keskustelun pohjalta
	Asiantuntijatyöryhmä: nuorisotyön laatujärjestelmät EU:n jäsenvaltioissa ja yhteisten indikaattoreiden tai puitteiden asema	*Vuoden 2015 alkupuolisko:* Asiantuntijatyöryhmä valmistelemaan indikaattorit tai puitteet nuorisotyöjärjestelmien laatua varten *Vuoden 2015 loppupuolisko* (mahd.) Neuvoston päätelmät
Nuorisopolitiikan panoksen edistäminen Euroopan haasteisiin vastaamisessa	*Asiantuntijaryhmä* määrittelemään nuorisotyön erityistä panosta nuorten kohtaamien haasteiden käsittelemisessä, erityisesti koulutuksesta työelämään siirtymisen yhteydessä	*Vuoden 2015 alkupuolisko*: (mahd.) Neuvoston päätelmät siitä, miten nuorisopolitiikan ja monialaisen yhteistyön avulla voidaan vastata EU:n tärkeimpiin haasteisiin erityisesti nuorten osalta
	Näyttöön perustuva poliittinen päätöksenteko: Nuorisopolitiikan eurooppalainen tietokeskus (EKCYP)	*Vuoden 2015 alkupuolisko:* Raportti virallisen ja epävirallisen oppimisen välisen yhteistyön parhaista käytännöistä ja toimintapolitiikkaa koskevista suosituksista
Monialaisen yhteistyön tehostaminen EU:n strategioiden yhteydessä		
Monialaisen nuorisopolitiikan tehostaminen EU:n tasolla	Neuvosto ja sen valmisteluelimet (nuorisotyöryhmä)	*Vuoden 2015 alkupuolisko:* Mahdollinen suositus nuorisoalan panoksesta eurooppalaisen ohjausjakson tärkeissä politiikkatoimissa
Monialaisen nuorisopolitiikan tehostaminen EU:n tasolla	*Vertaisoppimista koskeva toimi* jäsenvaltioiden kesken	*Vuoden 2015 loppupuolisko:* Väliraportti monialaisen nuorisopolitiikan parhaista käytännöistä ja suosituksista kansallisella tasolla

Toimi	Työmenetelmä / Väline	Tavoite ja määräaika
Vaikutusmahdollisuudet (empowerment), erityisesti mahdollisuus käyttää oikeuksia, riippumattomuus, osallistuminen ja aktiivinen kansalaisuus EU:ssa ja sen ulkopuolella		
Nuorten vaikutusmahdollisuudet, erityisesti mahdollisuus käyttää oikeuksia, riippumattomuuden ja osallistumisen edistämiseksi	Jäsennelty vuoropuhelu nuorten kanssa	*Vuoden 2014 loppupuolisko* (mahd.) Neuvoston päätelmät nuorten mahdollisuudesta käyttää oikeuksia riippumattomuuden ja osallistumisen edistämiseksi
Nuorten poliittisen osallistumisen mahdollistaminen eurooppalaiseen demokratiaan	Jäsennelty vuoropuhelu nuorten kanssa – tulokset	
	Näyttöön perustuva poliittinen päätöksenteko: — The London School of Economics and Political Science: Youth Participation in Democratic Life — Flash Eurobarometer 375 - European Youth: Participation in Democratic Life — EACEA - Political Participation and EU Citizenship: Perceptions and Behaviors of Young People	*Vuoden 2015 loppupuolisko:* (mahd.) Neuvoston päätelmät

LIITE II

Jäsenvaltioiden ja komission asiantuntijatyöryhmien jäsenyyttä ja toimintaa koskevat periaatteet EU:n nuorisoalan työsuunnitelman yhteydessä (1. heinäkuuta 2014 – 31. joulukuuta 2015)

Jäsenyys

— Jäsenvaltioiden osallistuminen työryhmien toimintaan on vapaaehtoista, ja ne voivat liittyä työryhmiin missä vaiheessa tahansa.

— Jäsenvaltiot, jotka haluavat osallistua työryhmien toimintaan, nimeävät asiantuntijat työryhmien jäseniksi. Jäsenvaltio varmistaa, että nimetyillä asiantuntijoilla on asiaankuuluvaa kokemusta kyseisen alan toiminnasta kansallisella tasolla ja että he huolehtivat yhteyksistä kansallisiin toimivaltaisiin viranomaisiin. Komissio koordinoi asiantuntijoiden nimeämismenettelyjä.

— Kukin asiantuntijatyöryhmä voi päättää kutsua muita osallistujia, kuten riippumattomia asiantuntijoita, nuorisojärjestöjen ja muiden sidosryhmien edustajia sekä eurooppalaisten kolmansien maiden edustajia.

Työskentelymenettelyt

— Asiantuntijatyöryhmät keskittyvät tuottamaan joitakin konkreettisia ja hyödynnettävissä olevia tuloksia pyydetystä aiheesta.

— Tämän työsuunnitelman täytäntöönpanoa varten kukin asiantuntijatyöryhmä nimittää puheenjohtajan/puheenjohtajat ensimmäisessä asiantuntijatyöryhmän kokouksessa työsuunnitelman hyväksymisen jälkeen. Kukin asiantuntijatyöryhmä valmistelee työaikataulunsa tämän työsuunnitelman mukaisesti.

— Jäsenvaltioilla on mahdollisuus antaa asiantuntijatyöryhmille ohjausta toivottujen tavoitteiden saavuttamiseksi suunnitellussa aikataulussa ja työryhmien työskentelyn koordinoimiseksi.

— Neuvosto ja neuvostossa kokoontuneet jäsenvaltioiden hallitusten edustajat päättävät, onko asiantuntijatyöryhmälle tarpeen ehdottaa uusia tehtäviä.

— Komissio tarjoaa työryhmille asiantuntemusta, sihteeripalveluita ja avustaa järjestelyissä. Lisäksi komissio tukee mahdollisuuksien mukaan työryhmien työskentelyä muilla soveltuvilla tavoilla (mukaan lukien kunkin työryhmän käsittelemää aihetta koskevat tutkimukset).

— Asiantuntijatyöryhmien kokoukset järjestetään pääsääntöisesti Brysselissä, mutta kokouksia voidaan järjestää myös muualla kuin Brysselissä, jos jokin jäsenvaltio esittää kutsun.

— Asiantuntijatyöryhmät tapaavat pääsääntöisesti kaksi kertaa vuodessa, mutta voivat tarvittaessa sopia toisenlaisesta aikataulusta.

Raportointi ja tiedottaminen

— Asiantuntijatyöryhmien puheenjohtajat raportoivat nuorisotyöryhmälle asiantuntijatyöryhmien työn edistymisestä ja esittävät nuorisotyöryhmälle suosituksia mahdollisista tulevista toimista.

— Kaikkien työryhmien kokousten esityslistat ja kokousmuistiot ovat kaikkien jäsenvaltioiden saatavilla riippumatta siitä, missä määrin ne osallistuvat tietyn aiheen käsittelyyn. Työryhmien raportit julkaistaan.

— Asiantuntijatyöryhmien raportteja käytetään työsuunnitelman täytäntöönpanoa koskevan komission arvioinnin pohjana.

Neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätöslauselma, annettu 21 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan unionin urheilualan työsuunnitelmasta (2014–2017)

(2014/C 183/03)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO JA JÄSENVALTIOIDEN HALLITUSTEN EDUSTAJAT

I JOHDANTO

1. PALAUTTAVAT MIELEEN Euroopan unionille erityisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 6 artiklassa ja 165 artiklassa annetun toimivallan, jonka mukaisesti urheilu on ala, jolla EU:n tason toimin olisi tuettava, koordinoitava ja täydennettävä jäsenvaltioiden toimia.

2. PALAUTTAVAT MIELEEN neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätöslauselman Euroopan unionin urheilualan työsuunnitelmasta vuosiksi 2011–2014 ([1]).

3. SUHTAUTUVAT MYÖNTEISESTI Euroopan unionin urheilualan vuosien 2011–2014 työsuunnitelman täytäntöönpanoa koskevaan kertomukseen ([2]).

4. TOTEAVAT, että urheilu voi osaltaan edistää älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun tähtäävän Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden toteuttamista.

5. PALAUTTAVAT MIELEEN 18. marraskuuta 2010 annetun neuvoston päätöslauselman, jossa neuvosto päätti kutsua säännöllisesti koolle, yleensä neuvoston istunnon yhteydessä, EU:n viranomaisten ja EU:n urheiluliikkeen johtavat edustajat epäviralliseen kokoukseen keskustelemaan EU:n urheilualan asioista ([3]).

6. PÄÄTTÄVÄT kehittää urheilualan eurooppalaisia yhteistyöpuitteita edelleen laatimalla EU:n toisen kolmivuotisen urheilualan työsuunnitelman jäsenvaltioiden ja komission toimia varten.

7. KATSOVAT, että EU:n tason urheilualan toiminnassa olisi keskityttävä tässä työsuunnitelmassa lueteltuihin ensisijaisiin aiheisiin, keskeisiin kysymyksiin, tuloksiin sekä työskentelymenetelmiin ja -rakenteisiin liitteessä I esitetyllä tavalla.

8. PANEVAT MERKILLE vuonna 2013 tehdyn Eurobarometri-tutkimuksen ja toteavat, että jäsenvaltioiden välillä on suuria eroja, muun muassa vapaaehtoistyön ja liikkumattomuuden osalta.

II URHEILUN EUROOPPALAISEN ULOTTUVUUDEN KEHITTÄMINEN EU:N TYÖSUUNNITELMAN AVULLA

9. KATSOVAT, että EU:n kolmivuotisen urheilualan työsuunnitelmassa olisi noudatettava seuraavia pääperiaatteita:

   — edistetään yhteistyöhön perustuvaa yhteistä lähestymistapaa jäsenvaltioiden keskuudessa ja komission kanssa, jotta pitkällä aikavälillä urheilualalla saadaan aikaan lisäarvoa EU:n tasolla,

   — vastataan rajat ylittäviin haasteisiin EU:n koordinoidulla lähestymistavalla,

   — otetaan huomioon urheilun erityisluonne,

   — otetaan urheilu huomioon EU:n muilla politiikanaloilla,

   — pyritään näyttöön perustuvaan urheilupolitiikkaan,

   — edistetään EU:n talous- ja sosiaalipolitiikan yleisiä tavoitteita, erityisesti Eurooppa 2020 -strategiaa,

   — jatketaan työtä EU:n ensimmäisen urheilualan työsuunnitelman saavutusten pohjalta,

   — täydennetään ja tehostetaan *Erasmus+*-ohjelmassa aloitettujen toimien vaikutusta urheilun alalla.

([1]) EUVL C 162, 1.6.2011, s. 1.
([2]) 5842/14.
([3]) EUVL C 322, 27.11.2010, s. 1.

10. PAINOTTAVAT, että tämän EU:n työsuunnitelman tulisi olla joustava kehys, ja siinä olisi voitava tarpeen mukaan ottaa huomioon urheilualalla tapahtuva kehitys.

11. KATSOVAT, että jäsenvaltioiden ja komission olisi otettava seuraavat aiheet ja keskeiset kysymykset painopisteiksi tämän työsuunnitelman kattamana ajanjaksona. Kukin puheenjohtajavaltio voi täydentää niitä alan uusimman kehityksen valossa:

    1) *urheilun rehellisyys*, erityisesti dopingin ja sopupelien torjuminen, alaikäisten suojeleminen, hyvä hallintotapa ja sukupuolten tasa-arvo;

    2) *urheilun taloudellinen ulottuvuus*, erityisesti urheilun kestävä rahoitus, suurten urheilutapahtumien perintö, urheilun ja innovoinnin taloudelliset hyödyt;

    3) *urheilu ja yhteiskunta*, erityisesti terveyttä tukeva liikunta, vapaaehtoisuus sekä urheilualan työllisyys ja koulutus.

12. SOPIVAT, että neuvosto ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajat voivat tarkastella työsuunnitelmaa uudelleen saavutettujen tulosten ja EU:n toimintapolitiikan kehityksen pohjalta.

III TYÖMENETELMÄT JA -RAKENTEET

13. TOTEAVAT seuraavaa:

    On tarpeen jatkaa EU:n puitteissa tehtävää urheilualan yhteistyötä, joka käynnistettiin Lissabonin sopimuksen tultua voimaan, tämän työsuunnitelman osassa II lueteltujen pääperiaatteiden mukaisesti.

    On myös tarpeen, että EU tekee tiivistä yhteistyötä urheiluliikkeen ja alan toimivaltaisten järjestöjen kanssa kansallisesti, Euroopan tasolla ja kansainvälisesti muun muassa Euroopan neuvoston ja Maailman antidoping-toimiston (WADA) kanssa erityisesti jäsennellyn vuoropuhelun avulla.

14. KATSOVAT, että

    olisi määriteltävä eri työrakenteita ja -menetelmiä, jotta EU:n ensimmäisen urheilualan työsuunnitelman saavutuksiin perustuvassa jatkotyöskentelyssä saataisiin aikaan uusia ensisijaisiin aiheisiin ja keskeisiin kysymyksiin liittyviä tuloksia edellä osassa II esitetyn mukaisesti.

    Tätä varten jäsenvaltioiden nimeämistä asiantuntijoista muodostetaan viisi asiantuntijaryhmää seuraaville aloille: sopupelit, hyvä hallintotapa, taloudellinen ulottuvuus, terveyttä tukeva liikunta ja inhimillisten voimavarojen kehittäminen urheilun alalla. Kyseisten työryhmien jäsenyyttä ja toimintaa koskevat periaatteet esitetään liitteessä II.

    Asiantuntijaryhmien ohella muihin rakenteisiin ja työmenetelmiin voi kuulua esimerkiksi puheenjohtajavaltion järjestämiä konferensseja, urheilualan ministerien ja johtajien tapaamisia, komission tutkimuksia ja konferensseja sekä sitoumusluetteloja ([1]).

    Neuvosto arvioi vuoden 2017 alkupuoliskolla tämän työsuunnitelman täytäntöönpanoa komission vuoden 2016 marraskuun loppuun mennessä laatiman kertomuksen pohjalta.

IV LISÄTOIMET

15. KEHOTTAVAT JÄSENVALTIOITA

    — toimimaan yhdessä komission kanssa ja käyttämään tässä päätöslauselmassa määriteltyjä työrakenteita ja -menetelmiä,

    — ottamaan tämän työsuunnitelman huomioon kansallisen urheilupolitiikan laadinnassa toissijaisuusperiaatetta noudattaen ja urheilun hallintorakenteiden riippumattomuutta kunnioittaen,

    — tiedottamaan urheilualan sidosryhmille säännöllisesti ja tarvittaessa kuulemaan niitä EU:n työsuunnitelman täytäntöönpanon edistymisestä toimien tarkoituksenmukaisuuden ja näkyvyyden varmistamiseksi.

([1]) *Sitoumusluettelo*: Väline, jossa pääasiassa urheilujärjestöt voivat vapaaehtoisesti julkistaa sitoutumisensa tiettyihin arvoihin, kuten hyvää hallintotapaa koskeviin periaatteisiin tai sukupuolten tasa-arvotavoitteisiin (ks. liite I). Komissio esittää vuoden 2014 jälkipuoliskolla neuvoston urheilutyöryhmälle ehdotuksen sitoumusluettelojen perustamisesta ja toiminnasta.

16. PYYTÄVÄT NEUVOSTON KULLOISTAKIN PUHEENJOHTAJAVALTIOTA

— ottamaan EU:n työsuunnitelman ensisijaiset aiheet huomioon laatiessaan puheenjohtajakolmikon ohjelmaa, raportoimaan työsuunnitelman täytäntöönpanosta ja hyödyntämään saavutettuja tuloksia,

— tiedottamaan jäsenvaltioille neuvoston muissa kokoonpanoissa käynnissä tai suunnitteilla olevasta työskentelystä, jolla on vaikutuksia urheilun alalla;

— tarvittaessa ehdottamaan tämän päätöslauselman kattaman kolmivuotisjakson lopussa ja komission laatiman kertomuksen pohjalta uutta työsuunnitelmaa seuraavaksi kaudeksi.

17. PYYTÄVÄT KOMISSIOTA

— työskentelemään jäsenvaltioiden kanssa tämän työsuunnitelman täytäntöön panemiseksi, erityisesti liitteessä I esitettyjen tulosten saavuttamiseksi,

— tiedottamaan jäsenvaltioille EU:n muilla toiminta-aloilla käynnissä olevista tai suunnitelluista aloitteista, joilla on vaikutusta urheilualaan, sekä komission tähän liittyvistä toimista,

— tukemaan jäsenvaltioita ja muita asianomaisia toimijoita niiden tehdessä yhteistyötä tämän päätöslauselman mukaisessa kehyksessä, erityisesti:

  — tarkastelemalla keinoja helpottaa jäsenvaltioiden ja asiantuntijoiden mahdollisimman laajaa osallistumista liitteessä I tarkoitettuihin työrakenteisiin ja kutsua urheiluliikkeen edustajia ja sidosryhmiä niihin, jotta varmistettaisiin korkea ja yhdenmukainen edustavuusaste;

  — perustamalla tarvittaessa asiantuntijaryhmiä, joilla on korkeatasoinen asiantuntemus alallaan, sekä muita tukimuotoja näkemysten vaihdon, vertaisryhmäoppimisen ja tiedon lisäämisen edistämiseksi (esim. opinnot),

— helpottamaan jäsenneltyä vuoropuhelua urheilusta, muun muassa järjestämällä vuosittain Euroopan urheilufoorumi, joka kokoaa yhteen kaikki keskeiset sidosryhmät urheilun eri tasoilta;

— käyttämällä *Erasmus+*-ohjelman ja muiden asiaan liittyvien EU:n ohjelmien rahoitusvaroja tässä toimintasuunnitelmassa asetettujen ensisijaisten aiheiden ja niitä koskevien keskeisten kysymysten tueksi;

— antamaan marraskuun 2016 loppuun mennessä kertomuksen työsuunnitelman täytäntöönpanosta ja tarkoituksenmukaisuudesta jäsenvaltioiden vapaaehtoisten lausuntojen pohjalta. Kertomuksen pohjalta laaditaan vuoden 2017 alkupuoliskolla mahdollinen seuraava EU:n työsuunnitelma.

— asettamaan työrakenteissa saavutetut tulokset tarvittaessa julkisesti saataville.

18. KEHOTTAVAT JÄSENVALTIOITA, KOMISSIOTA JA PUHEENJOHTAJAVALTIOITA TOIMIVALTUUKSIENSA PUITTEISSA JA TOISSIJAISUUSPERIAATTEEN MUKAISESTI

— jatkamaan tiivistä yhteistyötä tämän päätöslauselman liitteiden I ja II mukaisesti,

— ottamaan urheilun huomioon muiden alojen politiikkojen ja toimien valmistelussa, täytäntöönpanossa ja arvioinnissa, kiinnittäen erityistä huomiota siihen, että urheilu otetaan huomioon tosiasiallisesti ja varhaisessa vaiheessa politiikkojen laadintaprosessissa,

— edistämään urheilun merkityksen tiedostamista Eurooppa 2020 -strategian yleisten tavoitteiden saavuttamisen kannalta ottaen huomioon, että urheilu tarjoaa hyvät mahdollisuudet edistää älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua ja työpaikkojen luomista, koska sillä on myönteisiä vaikutuksia sosiaalisen osallisuuden, koulutuksen, kansanterveyden ja aktiivisen ikääntymisen kannalta,

— edistämään yhteistyötä kolmansien maiden, erityisesti EU:n jäsenehdokasmaiden ja mahdollisten jäsenehdokkaiden, sekä urheilun alalla toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen, myös Euroopan neuvoston, kanssa.

LIITE I

Deskeiset kysymykset (kohta 11), toivotut tulokset ja vastaavat työrakenteet

Keskeinen kysymys	Tulos ja määräaika	Työrakenne
	Urheilun rehellisyys	
Antidoping [1]	— Vapaa-ajan urheilussa esiintyvää dopingia ja dopingin torjuntaa koskevat asiantuntijaryhmän suositukset: Parhaiden käytäntöjen vaihto ja vertaisoppiminen (vuoden 2015 jälkipuolisko)	Urheilusta vastaavat pääjohtajat
Sopupelit	— Sopupelien torjuntaa koskevien parhaiden käytäntöjen vaihto, erityisesti vedonlyöntiin liittyvien sopupelien ehkäisemistä ja torjuntaa koskevan mahdollisen komission suosituksen osalta, ja sen jälkeinen tilannekatsaus (vuoden 2016 alkupuolisko)	Sopupelejä käsittelevä asiantuntijaryhmä
Alaikäisten suojelu	— Nuorten urheilijoiden suojelemista ja lasten oikeuksien turvaamista urheilussa koskevien asiantuntijaryhmän suositusten valmistelu (vuoden 2016 alkupuolisko)	Hyvää hallintotapaa käsittelevä asiantuntijaryhmä
Hyvä hallintotapa	— Demokratiaa, ihmisoikeuksia ja työntekijöiden oikeuksia koskevien pääperiaatteiden valmistelu erityisesti suurten urheilutapahtumien järjestämisoikeuksien myöntämismenettelyä silmällä pitäen, mahdollisesti myöhemmin myös sitoumusluettelo (vuoden 2015 jälkipuolisko) — Olemassa olevien hyvän hallinnon periaatteiden edistäminen, mahdollisesti myöhemmin myös sitoumusluettelo (vuoden 2016 alkupuolisko)	
Sukupuolten tasa-arvo	— Sukupuolten tasa-arvoa urheilussa koskevien asiantuntijaryhmän suositusten tai suuntaviivojen valmistelu, mahdollisesti myöhemmin myös sitoumusluettelo (vuoden 2015 jälkipuolisko)	
	Urheilun taloudellinen ulottuvuus	
Urheilun taloudelliset hyödyt	— Asiantuntijaryhmän suositusten laatiminen jäsenvaltioiden erityishankintajärjestelmien perustamisen edistämiseksi tekeillä olevan työn pohjalta urheilun taloudellisten hyötynäkökohtien mittaamiseksi EU:ssa (vuoden 2015 jälkipuolisko)	Taloudellista ulottuvuutta käsittelevä asiantuntijaryhmä
Suurten urheilutapahtumien perintö	— Suuria urheilutapahtumia koskevien asiantuntijaryhmän suositusten valmistelu, erityisesti perinnenäkökohtien osalta sosiaaliseen, taloudelliseen ja ekologiseen kestävyyteen keskittyen (vuoden 2015 jälkipuolisko)	
Urheilun kestävä rahoitus	— Käytännön ohjeiden laatiminen urheiluun ohjattavien läpinäkyvien ja pitkän aikavälin investointien – EU:n rahoitus mukaan lukien – edistämiseksi muun muassa vuonna 2012 annettujen urheilun kestävää rahoitusta – valtiontuki mukaan lukien – koskevien suositusten pohjalta (vuoden 2016 alkupuolisko)	

Keskeinen kysymys	Tulos ja määräaika	Työrakenne
	Urheilu ja yhteiskunta	
Terveyttä edistävä liikunta	— Asiantuntijaryhmän suositusten valmistelu koulujen liikunnanopetuksen – varhaislapsuuden motoriset taidot mukaan lukien – edistämiseksi sekä urheilualan, paikallisviranomaisten ja yksityisen sektorin välisen arvokkaan vuorovaikutuksen kehittämiseksi (vuoden 2015 alkupuolisko) — Terveyttä edistävää liikuntaa koskevan neuvoston suosituksen täytäntöönpanon koordinointi (vuoden 2016 jälkipuolisko)	Terveyttä edistävää liikuntaa käsittelevä asiantuntijaryhmä
Koulutus, valmennus, työllisyys ja vapaaehtoistoiminta	— Asiantuntijaryhmän suositusten valmistelu urheilun alalla tehtävään vapaaehtoistyöhön kannustamiseksi, oikeudellisia ja verotusmekanismeja koskevat parhaat käytännöt mukaan lukien (vuoden 2015 jälkipuolisko tai vuoden 2014 jälkipuolisko) — Parhaiden käytäntöjen vaihto ja tilanneselvitys urheiluun liittyvien tutkintojen sisällyttämisestä kansallisiin tutkintojen viitekehyksiin (NQF) eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen (EQF) mukaisesti (vuoden 2016 jälkipuolisko) — Asiantuntijaryhmän suositusten valmistelu urheilun vaikutuksesta nuorten työllistyvyyteen, nuoret ammattilaisurheilijat mukaan lukien, sekä työpaikkojen luomisesta urheilun alalla ja urheiluun liittyvillä työmarkkinoilla (vuoden 2016 jälkipuolisko) — Käytännön ohjeiden laatiminen kansallisten tutkintojen saattamiseksi vastaamaan kansainvälisten urheiluliittojen kansainvälisiä tutkintostandardeja (vuoden 2015 jälkipuolisko) — Urheilijoiden kaksoisuraa koskevien EU:n suuntaviivojen täytäntöönpanoa koskevan tilanneselvityksen laatiminen (vuoden 2017 alkupuolisko)	Inhimillisten voimavarojen kehittämistä urheilun alalla käsittelevä asiantuntijaryhmä

([1]) Neuvosto (urheilutyöryhmä/Coreper) koordinoi edelleen EU:n jäsenvaltioiden kantoja ennen WADAn kokouksia

LIITE II

Jäsenvaltioiden ja komission perustaman viiden asiantuntijatyöryhmän jäsenyyttä ja toimintaa koskevat periaatteet EU:n toisen urheilualan työsuunnitelman (2014–2017) yhteydessä

Jäsenyys

— Jäsenvaltioiden osallistuminen työryhmien toimintaan on vapaaehtoista, ja ne voivat liittyä työryhmiin missä vaiheessa tahansa.

— Jäsenvaltiot, jotka haluavat osallistua työryhmien toimintaan, nimeävät asiantuntijat työryhmien jäseniksi. Jäsenvaltio varmistaa, että nimetyillä asiantuntijoilla on asiaankuuluvaa kokemusta kyseisen alan toiminnasta kansallisella tasolla ja että he huolehtivat yhteyksistä kansallisiin toimivaltaisiin viranomaisiin. Komissio koordinoi asiantuntijoiden nimeämismenettelyjä.

— Kukin asiantuntijatyöryhmä voi päättää kutsua muita osallistujia, kuten riippumattomia asiantuntijoita, urheiluliikkeen ja muiden sidosryhmien edustajia sekä Euroopan kolmansien maiden edustajia. Kukin asiantuntijaryhmä voi ehdottaa muiden osallistujien lisäämistä koko työjakson ajaksi edellyttäen, että asiantuntijaryhmä hyväksyy niiden jäsenyyden yksimielisesti.

Työmenettelyt

— Tämän työsuunnitelman täytäntöönpanoa varten kukin asiantuntijatyöryhmä nimittää puheenjohtajan/puheenjohtajat ensimmäisessä asiantuntijoiden kokouksessa työsuunnitelman hyväksymisen jälkeen. Komissio, joka vastaa asiantuntijaryhmien sihteeristön tehtävistä, koordinoi puheenjohtajien valinnan, joka toteutetaan avoimesti ja läpinäkyvästi.

— Kukin asiantuntijaryhmä valmistelee työaikataulunsa tämän työsuunnitelman mukaisesti ja keskittyy tuottamaan konkreettisia ja käyttökelpoisia tuloksia liitteen I mukaisesti.

— Jäsenvaltioilla on mahdollisuus antaa asiantuntijatyöryhmille ohjausta tulostavoitteiden saavuttamiseksi suunnitellussa aikataulussa ja työryhmien työskentelyn koordinoimiseksi.

— Neuvosto ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajat päättävät, onko asiantuntijaryhmälle aiheellista ehdottaa uusia tehtäviä.

— Komissio tarjoaa työryhmille asiantuntemusta, sihteeripalveluita ja avustaa järjestelyissä. Se tukee mahdollisuuksien mukaan työryhmien työskentelyä muilla soveltuvilla tavoilla (mukaan lukien kunkin työryhmän käsittelemää aihetta koskevat tutkimukset).

— Asiantuntijaryhmien kokoukset järjestetään pääsääntöisesti Brysselissä, mutta kokouksia voidaan poikkeuksellisesti järjestää myös muualla kuin Brysselissä jonkin jäsenvaltion esittäessä kutsun.

— Asiantuntijaryhmät tapaavat pääsääntöisesti kaksi kertaa vuodessa, mutta tarvittaessa voidaan sopia toisenlaisesta aikataulusta.

Raportointi ja tiedottaminen

— Asiantuntijatyöryhmien puheenjohtajat raportoivat tarvittaessa urheilutyöryhmälle asiantuntijatyöryhmän työn edistymisestä ja esittelevät sille aikaan saamansa tulokset.

— Työryhmien kokousten esityslistat ja kokousmuistiot ovat kaikkien jäsenvaltioiden saatavilla riippumatta siitä, missä määrin ne osallistuvat tietyn aiheen käsittelyyn. Työryhmien tulokset julkaistaan.

— Asiantuntijatyöryhmien tuloksia käytetään työsuunnitelman täytäntöönpanoa koskevan komission kertomuksen pohjana.

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

NEUVOSTO

Neuvoston päätelmät, annettu 20 päivänä toukokuuta 2014, nuorten yrittäjyyden edistämisestä nuorten sosiaalisen osallisuuden lisäämiseksi

(2014/C 183/04)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

TOTEAA, ETTÄ:

1. Viime vuosikymmenen toisella puoliskolla alkanut talouskriisi on luonut erityisen epävakaan tilanteen nykypäivän nuorelle sukupolvelle. Nuorisotyöttömyys on edelleen historiallisen korkealla tasolla: 23,2 prosenttia EU-28:ssa ja 23,8 prosenttia euroalueella (joulukuu 2013).

2. Tämän korkean nuorisotyöttömyyden seurauksena nuoret kärsivät yhä useammin köyhyydestä ja sosiaalisesta syrjäytymisestä, minkä vuoksi yhä useammat tuntevat olevansa pakotettuja lähtemään kotimaastaan ja jopa Euroopasta parempien mahdollisuuksien perässä. Tämä aiheuttaa joissakin jäsenvaltioissa aivovuotoa, ja tätä suuntausta saattaa olla vaikea saada kääntymään takaisin.

3. Euroopan unioni edistää yrittäjyyttä Eurooppa 2020 -strategian ja sen lippulaiva-aloitteiden ”Uuden osaamisen ja työllisyyden ohjelma”, ”Euroopan digitaalistrategia”, ”Innovaatiounioni” ja ”Nuoret liikkeellä” kautta lisäämällä yrittäjähenkisyyttä ja siihen liittyvää tietämystä, osaamista ja taitoja, jotka voivat edistää kilpailukykyä sekä älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua.

4. Yrittäjyys edistää merkittävästi talouskasvua ja työpaikkojen luomista: se luo uusia yrityksiä ja työpaikkoja, avaa uusia markkinoita, parantaa tuottavuutta ja luo vaurautta. Yrittäjähenkisyys parantaa nuoren työllistyvyyttä. Yrittäjyys ja erityisesti pienet ja keskisuuret yritykset (pk-yritykset) ovat EU:n talouden selkäranka ja tärkein uusia työpaikkoja luova lähde ([1]).

5. Toimintaympäristö, jossa arvostetaan ja palkitaan yrittäjähenkistä käyttäytymistä, kuten laskelmoitua riskinottoa ja itsenäistä ajattelua, edistää taipumusta kehittää uusia ratkaisuja sosiaalisiin haasteisiin. Tässä suhteessa on otettava paremmin huomioon yleinen käsitys yrittäjistä, lisättävä yrittäjäkoulutusta ja kiinnitettävä erityistä huomiota aliedustettuina oleviin ryhmiin sekä autettava heitä liike- tai yritystoiminnan aloittamisessa, harjoittamisessa tai kasvattamisessa.

([1]) Yli 99 prosenttia kaikista eurooppalaisista yrityksistä on pk-yrityksiä. Ne muodostavat kaksi kolmasosaa yksityisen sektorin työpaikoista ja yli puolet EU:n yritysten luomasta kokonaisarvonlisäyksestä (Euroopan komissio – yritys- ja teollisuustoiminnan pääosaston kotisivu).

6. Yrittäjyys ei perustu yksinomaan voitontavoitteluun. Eri toimijat sekä julkisella että yksityisellä sektorilla, kansalaisyhteiskunnassa ja yhteisötalouden ([1]) organisaatioissa, joissa yhdistyvät sosiaalinen ja yrittäjyyteen liittyvä ulottuvuus, käsittelevät tärkeimpiä yhteiskunnallisia haasteitamme. Tätä suuntausta kutsutaan yhteiskunnalliseksi yrittäjyydeksi, ja sen myötä syntyneitä uudentyyppisiä organisaatioita yhteiskunnallisiksi yrityksiksi.

7. Kulttuuri ja luovuus on määritelty nuorisopolitiikan toiminta-alaksi nuorisoalan eurooppalaisen yhteistyön uudistetuissa puitteissa. Kulttuuriala ja luovat toimialat ([2]) voivat antaa merkittäviä mahdollisuuksia muuttaa nuorten luovuus ja henkinen pääoma älykkääksi kasvuksi ja työpaikoiksi. Digitaaliaikakaudella osallistuminen kulttuurialaan on tehokas väline sosiaalisen osallisuuden ja yhteiskunnallisen osallistumisen lisäämiseksi nuorten keskuudessa.

8. Asiantuntijaryhmä, joka käsitteli nuorten luovuuden ja innovointikyvyn edistämistä määrittelemällä epäviralllisen ja arkioppimisen avulla hankittuja taitoja ja osaamista, käsitteli loppuraportissaan sitä, miten nuorten työllistyvyyttä voidaan tehostaa.

KATSOO, ETTÄ:

9. Yrittäjyys voi olla merkittävä nuorten itsenäisyyttä, henkilökohtaista kehitystä ja hyvinvointia lisäävä tekijä. Yrittäjyys voidaan nähdä yhtenä ratkaisuna nuorisotyöttömyyden torjumiseksi.

10. Euroopan tulisi investoida yrittäjäkoulutukseen, yritystoiminnan harjoittamisen ja kasvattamisen kannalta suotuisan ympäristön luomiseen kohdistaen toimet myös tiettyihin ryhmiin sekä yrittäjien näkyvyyteen roolimalleina.

11. Erityisesti yhteiskunnallisen yrittäjyyden malli, jonka tarkoituksena on pääasiassa edistää yleistä yhteiskunnallista hyvää, voi vedota nuoriin ja antaa heille tilaisuuden tarjota innovatiivisia ratkaisuja nykyisiin taloudellisiin, yhteiskunnallisiin ja ympäristöön liittyviin haasteisiin. Yhteiskunnallinen yrittäjyys on ajatuksena lähellä ihmisiä ja paikallisyhteisöjä ja varmistaa sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ottamalla nuoret ja myös haavoittuvista ryhmistä lähtöisin olevat nuoret mukaan toimintaan.

12. Yhteiskunnalliset yritykset ([3]) edistävät älykästä kasvua tarjoamalla yhteiskunnallisia innovaatioita uusiin tarpeisiin; ne luovat kestävää kasvua ottamalla huomioon ympäristövaikutuksensa ja pitkän aikavälin visionsa ansiosta; ne ovat esimerkki osallistavasta kasvusta, koska ihmiset ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus ovat niissä etusijalla.

TÄTÄ VARTEN:

13. Nuorisopolitiikalla voi olla rooli alojen välisessä yhteistyössä, joka voi auttaa poistamaan esteitä. Yrittäjyys, kuten niin monet muutkin alat, vaatii pitkäjänteistä toimintaa ja lujaa uskoa nuorten kykyihin. Nuoria onkin kannustettava yrittäjyyteen ja kehitettävä jo varhaisesta vaiheesta alkaen yrittäjähenkisyyttä – oma-aloitteisuutta, itseluottamusta, laskelmoitua riskinottoa, luovuutta, järjestelmällisyyttä ja sitkeyttä – jotta he voivat kehittää koko potentiaaliaan ja päästä onnistuneesti työmarkkinoille. Nuorten yrittäjyyden ja erityisesti yhteiskunnallisen yrittäjyyden edistämiseksi on määritelty seuraavat painopisteet:

— Edistetään yrittäjähenkisyyttä ja nuorten osaamista virallisen koulutuksen, epävirallisen koulutuksen sekä arkioppimisen kautta. Yrittäjätaitoihin kuuluu sekä laaja-alaisia taitoja ja asenteita että tietämystä. Nuorisotyö on keskeinen keino ja väline kehittää laaja-alaisia taitoja.

([1]) Yhteisötalous työllistää EU:ssa 14,51 miljoonaa ihmistä, mikä on 6,5 prosenttia kokonaistyöllisyydestä. Siihen kuuluu organisaatioita, joilla on erityinen oikeudellinen asema (osuuskunnat, säätiöt, yhdistykset, keskinäiset yhtiöt) sekä yhteiskunnallisia yrityksiä, jotka ovat muodoltaan tavanomaisia yksityisiä tai julkisia osakeyhtiöitä (sosiaalisen yrittäjyyden aloite – SEC (2011)1278 final).

([2]) Kulttuuriala ja luovat toimialat muodostavat 4,5 prosenttia EU:n BKT:stä ja työllistävät lähes 8 miljoonaa työntekijää (Kulttuurialalta ja luovilta toimialoilta kasvua ja työpaikkoja EU:lle, COM(2012) 537 final).

([3]) Yhteiskunnallinen yritys on yhteisötalouden toimija, jonka tärkeimpänä tavoitteena on vaikuttaa yhteiskuntaan, ei niinkään tuottaa voittoa omistajille tai osakkeenomistajille. Se toimii tuottamalla tavaroita ja palveluita markkinoille yritystoiminnan keinoin innovatiivisella tavalla ja käyttää voittonsa pääasiassa yhteiskunnallisten tavoitteiden saavuttamiseen. Sitä johdetaan avoimella ja vastuullisella tavalla ja siihen osallistuvat erityisesti työntekijät, kuluttajat ja sidosryhmät, joihin sen kaupallinen toiminta vaikuttaa (sosiaalisen yrittäjyyden aloite – SEC (2011)1278 final).

— Edistetään nuorisotyötä (tiedotus-, neuvonta- ja valmennustoimilla) ja vapaaehtoistoimintaa nuorten keskuudessa keinona hankkia tarvittavia taitoja työpaikan löytämiseksi tai oman hankkeen käynnistämiseksi. Tunnustetaan nuorisotyön osuus tehostettaessa ja tuettaessa nuorten luovaa energiaa ja innovointikykyä, joilla on keskeinen merkitys heidän henkilökohtaisessa kehityksessään ja aktiivisessa osallisuudessaan.

— Tehostetaan ja lujitetaan edelleen yhteiskunnallista yrittäjyyttä yrittäjyyden mallina nuorten keskuudessa tavalla, joka voi parantaa heidän työllistyvyyttään samalla kun otetaan huomioon kestävät ja ympäristöarvot.

— Kannustetaan kaikkia nuoria hankkimaan digitaaliset taidot, joiden avulla nuoret voivat hyödyntää täysin digitaalisen ympäristön mahdollisuudet.

— Edistetään nuorison kulttuurien tuntemusta kulttuurialan toimijoina ja kulttuurin käyttäjinä, mikä parantaa heidän aloitekykyään ja yrittäjähenkisyyttään. Mahdollisuus tutustua kulttuuriin ja aktiivinen osallistuminen kulttuurielämään voi vahvistaa nuorten hyvinvointia ja heidän tietoisuuttaan yhteisen kulttuuriperinnön jakamisesta.

KEHOTTAA JÄSENVALTIOITA TOISSIJAISUUSPERIAATE ASIANMUKAISESTI HUOMIOON OTTAEN:

14. Tunnustamaan, että yrittäjyydellä ja yrityksillä on tärkeä merkitys nuorisotyöttömyyden torjunnassa; kehittämään ja lujittamaan politiikkoja, joilla lisätään yrittäjyyden eri osa-alueiden tuntemusta nuorten keskuudessa.

15. Tunnustamaan nuoresta iästä alkavan yrittäjäkoulutuksen merkityksen ja painottamaan epävirallisen ja arkioppimisen asemaa nuorten henkilökohtaista kehitystä koskevan holistisen lähestymistavan varmistamiseksi ja heidän onnistuneen työmarkkinoille integroitumisensa helpottamiseksi.

16. Edistämään nuorisotyötä ja vapaaehtoistoimintaa, jotka ovat keskeisiä välineitä kehitettäessä liike- ja yritystoiminnan harjoittamisessa tarvittavia laaja-alaisia ja pehmeitä taitoja. Tässä suhteessa kehittämään ja korostamaan edelleen epävirallisen ja arkioppimisen tunnustamista tai validointia ottaen huomioon myös yrittäjyyden kannalta merkitykselliset oppimistulokset.

17. Harkitsemaan nuorisojärjestöjen tunnustamista eräiksi tärkeimmiksi yrittäjähenkisyyteen ja -osaamiseen johtavan epävirallisen ja arkioppimisen tarjoajiksi. Tässä yhteydessä jäsenvaltiot voisivat harkita nuorisojärjestöille neuvonnan, mentoroinnin ja laadukkaan koulutuksen tarjoamisessa annettavan tuen tehostamista.

18. Edistämään ja tukemaan uusia yrityksiä ja yhteiskunnallisia yrityksiä, jotta ne voisivat voittaa merkittäviä esteitä rahoituksen, tukipalveluiden ja mentorointimahdollisuuksien saamisessa (mukaan lukien Euroopan rakenne- ja investointirahastojen tehokas käyttö, kun se on johdonmukaista kumppanuussopimusten kanssa).

19. Tarjoamaan tarvittaessa tukea vähentämällä mahdollisia esteitä sosiaalisen ja ympäristövaikutuksen tasojen mukaisesti.

KEHOTTAA JÄSENVALTIOITA JA KOMISSIOTA TOIMIVALTUUKSIENSA PUITTEISSA JA TOISSIJAISUUSPERIAATE ASIANMUKAISESTI HUOMIOON OTTAEN:

20. Lisäämään yhteiskunnallisen yrittäjyyden näkyvyyttä ja kehittämään välineitä, joiden avulla alaa voidaan ymmärtää paremmin. Tässä yhteydessä lisäämään tietämystä ja edistämään eri yritysmuotoja, yhteiskunnallisia yrityksiä (mukaan lukien osuuskunnat), kulttuurialan yrityksiä ja luovia yrityksiä, jne.

21. Helpottamaan harjoittelujaksoja ja vaihtoja, jakamaan kokemuksia ja muita oppimismuotoja, edistämään yrittäjähenkisyyttä ja -taitoja (esimerkiksi nuorten harjoittelujaksot yrityksissä, oppisopimuskoulutukset, verkostot, erityistaitojen edistäminen), sekä tukemaan pyrkimyksiä määritellä tällaisista toimista saadut oppimistulokset. Edistämään sellaisten välineiden kehittämistä, joilla nuoret voivat arvioida ja esittää yrittäjätaitojaan ja -osaamistaan.

22. Kehottamaan pienyrityksiä ja nuoria yrittäjiä innovoimaan ja käyttämään hyväksi kaikkia EU:n sisämarkkinoilla avautuvia tilaisuuksia kannustamalla heitä kansainvälistymään sekä osallistumaan rajat ylittävään tietämyksen siirtoon ja yhteistyöhön. Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi olisi edistettävä nuorten yhteiskunnallisten yrittäjien ja mahdollisten kumppaneiden verkostoja.

23. Kannustamaan eri jäsenvaltioista lähtöisin olevien nuorten yrittäjien mahdollisuuksien vaihtoa ja yhteistyötä. Vahvistamaan vastavuoroista sukupolvien välistä solidaarisuutta kokeneiden yrittäjien ja nuorten aloittelevien yrittäjien välisen tietojenvaihdon avulla. Edistämään yrittäjyysmentorointiohjelmia kansallisella ja Euroopan tasolla.

24. Lisäämään eri alojen välistä yhteistyötä ja varmistamaan tietojen ja tukipalvelujen saannin, jotta nuorille yrittäjille luodaan suotuisat olosuhteet ja vähennetään heidän hallinnollisia rasitteitaan.

25. Edistämään Euroopan unionin ohjelmien (Erasmus+, Erasmus nuorille yrittäjille COSME-ohjelman puitteissa, Euroopan sosiaalirahasto ja muut rahoitusohjelmat yhteiskunnallisille yrityksille sekä työllisyyttä ja sosiaalista innovointia koskevan ohjelman mukainen mikrorahoitus) käyttöä ja niihin osallistumista kaikkien asiaankuuluvien sidosryhmien keskuudessa, jotta voidaan parantaa nuorten yrittäjätaitoja, edistää tarvittaessa erityistä tukea nuorille yrittäjille ja parantaa nuorten kanssa työskentelevien valmiuksia hyödyntää täysin potentiaaliaan.

PYYTÄÄ KOMISSIOTA:

26. Tiedottamaan nuorten yrittäjyydestä sekä Euroopan nuorisoportaalista ja esittämään nuorten yrittäjyyttä koskevia hyviä käytäntöjä (mahdollisesti Euroopan pk-yritysviikon yhteydessä).

27. Käynnistämään tutkimusta tai tutkimus ja lisäämään tietoa nuorten yrittäjyydestä siten, että pääosassa ovat nuoret yrittäjät, yhteiskunnallinen yrittäjyys ja vihreät työpaikat sekä nuorisotyön asema tässä suhteessa.

28. Lujittamaan nuorten yrittäjien välistä aktiivista yhteistyötä asiaankuuluvien yritysten, työmarkkinaosapuolten ja muiden sidosryhmien kanssa, myös Erasmus+ - ja Erasmus nuorille yrittäjille -ohjelmien kautta.

Neuvoston päätelmät, annettu 20 päivänä toukokuuta 2014, tehokkaasta opettajankoulutuksesta ([1])

(2014/C 183/05)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

PALAUTTAA MIELEEN NÄIDEN PÄÄTELMIEN LIITTEESSÄ ESITETYN TOIMINTAPOLIITTISEN TAUSTAN,

KATSOO SEURAAVAA:

1. Opetuksen korkea laatu on yleisesti tunnustettu yhdestä tärkeimmistä tekijöistä, kun pyritään onnistuneisiin oppimistuloksiin kehittämällä tietoja, taitoja, asenteita ja arvoja, joita oppijat tarvitsevat voidakseen toteuttaa täydet mahdollisuutensa yksilöinä sekä yhteiskunnan aktiivisina jäseninä ja työvoimana.

2. Nopeasti muuttuvassa maailmassa opettajien rooli ja heitä koskevat odotukset muuttuvat myös, koska heidän on otettava huomioon uudet taitovaatimukset, teknologian nopea kehitys ja lisääntyvä sosiaalinen ja kulttuurinen monimuotoisuus sekä tarjottava yksilöllisempää ja erityistarpeet huomioon ottavaa opetusta.

3. Opettajien kouluttajilla on keskeinen rooli opetushenkilöstön laadun ylläpitämisessä ja parantamisessa. Korkealaatuinen opettajien peruskoulutus, varhaisvaiheen tuki (perehdytys) ja ammatillinen jatkokoulutus ovat tärkeitä sen varmistamiseksi, että löytyy sopivia ehdokkaita opettajan uralle ja opettajilla on tehokkaassa nykypäivän kouluopetuksessa tarvittavat taidot ja he pitävät niitä yllä.

4. Opettajankoulutusohjelmien ja palvelukseenottoprosessien kehittämiseksi on etukäteen määriteltävä opettajien uransa eri vaiheissa tarvitsemat ammatilliset taidot. Voidaan käyttää ammattiosaamiskehyksiä standardien kohottamiseksi määrittelemällä ne tiedot, taidot ja asenteet, jotka opettajien, myös ammatillisen koulutuksen ja aikuiskoulutuksen opettajien, olisi omattava tai hankittava. Samoin opettajien kouluttajat, jotka valmentavat opettajia suorittamaan tehtävänsä, voivat hyötyä tällaisten kehysten soveltamisesta.

TOTEAA SEURAAVAA:

1. Ei ole mitenkään epätavallista, että uudet opettajat luopuvat ammatistaan ennenaikaisesti, mikä voi aiheuttaa kyseisille henkilöille ja koko järjestelmälle huomattavia menetyksiä. Opettajien peruskoulutusohjelmilla, jotka valmentavat heitä asianmukaisesti alusta alkaen, ja perehdytystoimilla, opastamisella ja kiinnittämällä enemmän huomiota heidän henkilökohtaiseen ja ammatilliseen hyvinvointiinsa voidaan edistää tämän ongelman korjaamista.

2. Opettajankoulutus olisi nähtävä kiinteänä osana laajempaa toimintapoliittista tavoitetta, joka on ammatin houkuttelevuuden parantaminen. Tämä edellyttää asianmukaista alalle valinnan, palvelukseenoton ja alalla pitämisen politiikkaa, tehokasta opettajien peruskoulutusta, tukea uran alkuvaiheessa, koko uran jatkuvaa ammatillista oppimista ja kehittymistä, opetusta koskevaa palautetta ja opettajille suunnattuja kannustimia.

3. Opettajakoulutusohjelmien, koskevat ne sitten tulevia opettajia ennen ammattiuran alkamista tai ammatissa toimivia opettajia ammatillisen jatkokoulutuksen yhteydessä, olisi oltava riittävän joustavia, jotta voidaan reagoida opetuksessa ja oppimisessa tapahtuviin muutoksiin. Niissä olisi hyödynnettävä opettajien omaa kokemusta ja pyrittävä edistämään monialaisia ja yhteistyöhön perustuvia lähestymistapoja, jotta oppilaitokset ja opettajat pitävät tehtäviinsä kuuluvana yhteistyön tekemisen asianomaisten sidosryhmien, kuten kollegojen, vanhempien ja työnantajien, kanssa.

([1]) Tässä tekstissä *opettajalla* tarkoitetaan yleissivistävän koulutuksen opettajia, ammatillisen koulutuksen opettajia ja kouluttajia sekä aikuiskouluttajia.
Opettajien kouluttajalla tarkoitetaan kaikkia niitä, jotka aktiivisesti edistävät opettajiksi opiskelevien ja opettajien virallista oppimista joko opettajien peruskoulutuksessa tai ammatillisessa jatkokoulutuksessa.

4. Digitaalisen oppimisen välineiden ja avointen oppimisresurssien yleistyminen myös edellyttää, että opettajat hankkivat niistä riittävästi tietoa, jotta he voivat kehittää asianmukaiset digitaaliset taidot ja hyödyntää niitä tehokkaasti ja asianmukaisesti opetuksessa. Nämä uudet välineet voivat myös auttaa varmistamaan kaikille yhtäläiset mahdollisuudet laadukkaaseen opetukseen.

ON YHTÄ MIELTÄ SEURAAVASTA:

1. Opettajien peruskoulutuksen pitäisi antaa tuleville opettajille laadukkaan opetuksen edellyttämät keskeiset taidot ja motivoida uusien taitojen hankkimiseen ja päivittämiseen koko uran ajan. Ottaen täysin huomioon kansalliset olosuhteet siihen olisi sisällytettävä opetettavan aineen tuntemus ja opetustaidot, joita opetusharjoittelujaksot vahvistavat, ja siinä olisi myös rohkaistava pohtivaa ja yhteistyöhön perustuvaa työskentelyä, monikulttuurisiin opetusryhmiin mukautumista ja johtajanroolin hyväksymistä.

2. Opettajankoulutusohjelmissa olisi kiinnitettävä enemmän huomiota erityiskysymyksiin, muun muassa tehokkaisiin menetelmiin auttaa oppijoita hankkimaan monialaisia taitoja, kuten digitaalinen lukutaito, yrittäjyystaidot ja luova ja kriittinen ajattelu sekä parantamaan kielitaitoa. Lisäksi olisi kiinnitettävä huomiota tehokkaisiin tapoihin tukea erilaisia oppilasryhmiä, myös erityistarpeita omaavia ja/tai heikommista lähtökohdista tulevia.

3. Voisi olla hyödyllistä soveltaa opettajien peruskoulutukseen erityisiä laadunvarmistusjärjestelmiä sekä säännöllistä uudelleentarkastelua painottaen edellytettyjä oppimistuloksia, käytännön harjoittelun laatua ja riittävää pituutta sekä opetettavien asioiden merkityksellisyyttä.

4. Opettajien peruskoulutusta antavia korkea-asteen oppilaitoksia voitaisiin vahvistaa keskuksina, joissa koulutetaan sekä opettajia että opettajien kouluttajia ja tutkitaan opettajien taitojen kehittämistä ja tehokkaita opetus- ja oppimismenetelmiä.

5. Vuoropuhelu ja kumppanuudet opettajankoulutuksen tarjoajien ja oppilaitosten välillä sekä työmarkkinoiden ja yhteisön edustajien kanssa voivat antaa hyödyllisiä tietoja ja ajatuksia suunniteltaessa ja toteutettaessa opettajankoulutusohjelmia. Tällaiset kumppanuudet voivat myös edistää koordinoidumpaa lähestymistapaa tutkintoihin, pätevyysvaatimuksiin ja vastaavaan koulutustarjontaan erityisesti ammatillisen koulutuksen ja aikuiskoulutuksen alalla.

6. Sekä opettajien peruskoulutuksen että ammatillisen jatkokoulutuksen olisi perustuttava vankkaan pedagogiseen tutkimukseen, ja siinä olisi sovellettava aikuisoppimisen menetelmiä, jotka perustuvat hyvien käytäntöjen jakamiseen, verkko-oppimiseen ja vertaisoppimiseen. Niissä olisi varmistettava, että opettajilla on säännöllisesti mahdollisuus päivittää aineentuntemus ja saada tukea ja koulutusta, jotka liittyvät tehokkaisiin ja innovatiivisiin opetustapoihin, myös uusiin teknologioihin perustuviin.

KEHOTTAA JÄSENVALTIOITA TOISSIJAISUUSPERIAATE, KOULUTUSTA TARJOAVIEN OPPILAITOSTEN ITSENÄISYYS JA KANSALLISET OLOSUHTEET HUOMIOON OTTAEN:

1. Pyrkimään siihen, että opettajien peruskoulutusohjelmat tarjoavat tuleville opettajille mahdollisuudet hankkia kaikki asiaankuuluvat taidot, joita heidän menestyksellinen uralla alkuun pääsemisensä edellyttää.

2. Edistämään sellaisten kattavien osaamiskehysten kehittämistä opettajia varten [1], joissa määritellään taidot ja ominaisuudet, joita he tarvitsevat uransa eri vaiheissa tai eri opetustilanteissa. Näiden kehysten olisi oltava riittävän joustavia, jotta voidaan vastata muuttuviin tarpeisiin, ja niistä olisi keskusteltava yhteistyössä asianomaisten sidosryhmien kanssa.

3. Samoin kannustamaan osaamiskehysten laatimista opettajien kouluttajia varten määritellen heidän tarvitsemansa taidot ja vahvistaen yhteistyötä ja vertaiskäytäntöjen vaihtoa ja kehittäen sellaisia aloja kuin uusien opettajien koulukohtainen opastaminen.

4. Tutkimaan edelleen mahdollisuuksia tehostaa yhteistyötä, kumppanuuksia ja verkottumista monenlaisten sidosryhmien kanssa opettajankoulutusohjelmien suunnittelussa.

[1] Opettajien ammatillista jatkokoulutusta pohtineen työryhmän heinäkuussa 2013 antaman selvityksen pohjalta (”Supporting teacher competence development for better learning outcomes”).

5. Edistämään tehokasta digitaalista opetusta ja oppimista varmistaen, että itse opettajien kouluttajat ja opettajat hankkivat riittävät digitaaliset taidot ja oppivat auttamaan oppijoita käyttämään digitaalisia resursseja järkevästi ja turvallisesti ja hallitsevat paremmin yksilölliset oppimisprosessit, päivittämällä opettajankoulutusohjelmat ja parantamalla korkealaatuisten avointen oppimisresurssien saatavuutta ja käyttöä.

6. Hyödyntämään EU:n välineiden, kuten *Erasmus+* -ohjelman sekä tarvittaessa Euroopan sosiaalirahaston rahoitusmahdollisuuksia siihen, että

   i) tuetaan jäsenvaltioiden politiikkoja opettajien peruskoulutuksen ja opettajien ammatillisen jatkokoulutuksen parantamiseksi ja

   ii) edistetään tulevien opettajien, opetushenkilöstön ja opettajien kouluttajien liikkuvuutta ja kannustetaan strategisia kumppanuuksia, toimintapoliittisia kokeiluja ja tulevaisuuteen tähtääviä opetushankkeita ja erityisesti mahdollistetaan uusien menetelmien testaus ja osaamiskehysten käytännön toteuttaminen.

KEHOTTAA JÄSENVALTIOITA JA KOMISSIOTA:

1. Hyödyntämään mahdollisimman hyvin *ET 2020* -rakenteita avoimen koordinointimenetelmän puitteissa näyttöön perustuvan päätöksenteon vahvistamiseksi ja menestyksekkäiden käytäntöjen kehittämiseksi ja jakamiseksi seuraavien seikkojen osalta:

   — tehokkaat opettajankoulutusohjelmat, joissa pääpaino on opettajien peruskoulutuksessa ja yhteistyöhön perustuvien opetusta koskevien lähestymistapojen edistämisessä;

   — työpaikkakouluttajien ammattikoulutus ottaen huomioon heidän tärkeä roolinsa korkeatasoisen oppisopimuskoulutuksen ja muun työhön perustuvan oppimisen tarjoajina;

   — opettajankoulutusohjelmien sekä opettajien ja kouluttajien ammattitaidon asianmukaisuuden vahvistaminen, tarvittaessa tiiviimmässä yhteistyössä työnantajien kanssa, mukaan lukien yritykset.

2. Hyödyntämään asiaankuuluvien tutkimusten, kuten TALISin [1], tuloksia, jotta voidaan ottaa huomioon opettajien ja koulunjohtajien näkemykset ja mielipiteet opettajankoulutuksesta toimintapoliittisessa päätöksenteossa.

3. Tunnistamaan tutkimuksen avulla tehokkaimmat menetelmät ja käytännöt, joilla opettajat voivat auttaa oppijoita hallitsemaan oppimistaan tehokkaasti tämän päivän moniulotteisissa oppimisympäristöissä.

PYYTÄÄ KOMISSIOTA:

1. Luomaan opettajien ja erityisesti tulevien ja vasta ammatissa aloittaneiden opettajien yhteisöjä hyödyntäen nykyisiä opettajien eurooppalaisia foorumeita (esim. eTwinning) opetuskäytäntöjä koskevan yhteistyön kehittämiseksi edelleen vertaispohjalta koko EU:ssa.

2. Tukemaan yhteistyötä sellaisten kumppaneiden, verkostojen ja järjestöjen kanssa, joilla on kokemusta ja osaamista tehokkaiden opettajankoulutusohjelmien laatimisesta, erityisesti peruskoulutusohjelmien osalta.

---

[1] OECD:n kansainvälinen opetusta ja oppimista koskeva tutkimus.

LIITE

Poliittinen tausta

1. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 ja 166 artikla.
2. Euroopan parlamentin ja neuvoston suositus elinikäisen oppimisen avaintaidoista, 18. joulukuuta 2006 ([1]).
3. Neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätelmät opettajankoulutuksen laadun parantamisesta, 15. marraskuuta 2007 ([2]).
4. Neuvoston päätelmät eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisista puitteista vuoteen 2020 saakka (*ET 2020*), 12. toukokuuta 2009.
5. Neuvoston päätelmät opettajien ja koulunjohtajien ammattitaidon kehittämisestä, 26. marraskuuta 2009 ([3]).
6. Bruggen julkilausuma, 7. joulukuuta 2010, sekä neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätelmät ammatillista koulutusta koskevan tehostetun eurooppalaisen yhteistyön painopisteistä vuosiksi 2011–2020 ([4]).
7. Neuvoston päätöslauselma uudistetusta eurooppalaisesta aikuiskoulutusohjelmasta, 28. marraskuuta 2011 ([5]).
8. Neuvoston päätelmät koulutuksesta Eurooppa 2020 -strategian yhteydessä – koulutuksen vaikutus talouden elpymiseen, kasvuun ja työllisyyteen, 26. marraskuuta 2012 ([6]).
9. Neuvoston päätelmät koulutukseen investoimisesta – vastaus komission tiedonantoon *Koulutuksen uudelleenajattelu: sosioekonomisten vaikutusten parantaminen investoimalla taitoihin* sekä *vuotuiseen kasvuselvitykseen 2013* ([7]).
10. Neuvoston päätelmät tehokkaasta johtamisesta koulutusalalla, 25. marraskuuta 2013 ([8]).
11. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1288/2013 unionin koulutus-, nuoriso- ja urheiluohjelman *"Erasmus+"* perustamisesta, 11. joulukuuta 2013 ([9]).
12. Neuvoston päätelmät osaamiseen investoimiseen tarkoitetusta tehokkaasta ja innovatiivisesta koulutuksesta, jolla tuetaan vuoden 2014 eurooppalaista ohjausjaksoa, 24. helmikuuta 2014 ([10]).

Muu tausta

1. Komission tiedonanto *Koulutuksen uudelleenajattelu: sosioekonomisten vaikutusten parantaminen investoimalla taitoihin*, 20. marraskuuta 2012.
2. Eurydicen raportti 2013 *Key Data on Teachers and School Leaders in Europe*.

([1]) EUVL L 394, 30.12.2006, s. 10.
([2]) EUVL C 300, 12.12.2007, s. 6.
([3]) EUVL C 302, 12.12.2009, s. 6.
([4]) EUVL C 324, 1.12.2010, s. 5.
([5]) EUVL C 372, 20.12.2011, s. 1.
([6]) EUVL C 393, 19.12.2012, s. 5.
([7]) EUVL C 64, 5.3.2013, s. 5.
([8]) EUVL C 30, 1.2.2014, s. 2.
([9]) EUVL L 347, 20.12.2013, s. 50.
([10]) EUVL C 62, 4.3.2014, s. 4.

Neuvoston päätelmät, annettu 20 päivänä toukokuuta 2014, monikielisyydestä ja kielitaidon kehittämisestä

(2014/C 183/06)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,

OTTAEN HUOMIOON:

— Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 ja 166 artiklan;

— Barcelonassa 15. ja 16. maaliskuuta 2002 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät, joissa kehotettiin toteuttamaan toimia, joilla *"parannetaan perustaitojen hallintaa erityisesti opettamalla vähintään kahta vierasta kieltä hyvin varhaisesta iästä lähtien"* ja ottamaan käyttöön kielitaitoa osoittava indikaattori ([1]);

— neuvoston 19. toukokuuta 2006 annetut päätelmät, joissa määriteltiin eurooppalaisen kielitaitoindikaattorin periaatteet ([2]);

— neuvoston 12. toukokuuta 2009 annetut päätelmät eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisista puitteista (*ET 2020*), joissa korostetaan kielitaidon parantamisen merkitystä ([3]);

— neuvoston 28. ja 29. marraskuuta 2011 annetut päätelmät kielitaidosta liikkuvuuden edistäjänä, joissa korostettiin hyvän vieraiden kielten taidon merkitystä nykymaailmassa ja nykyaikaisilla työmarkkinoilla menestymisen kannalta välttämättömänä avaintaitona ([4]);

— Euroopan parlamentin ja neuvoston 11. joulukuuta 2013 annetun asetuksen (EU) N:o 1288/2013 *Erasmus+* -ohjelman perustamisesta ([5]), johon sisältyy kielten opetuksen ja oppimisen parantamista koskeva tavoite.

JA ERITYISESTI:

— neuvoston 22. toukokuuta 2008 annetut päätelmät monikielisyydestä, joissa jäsenvaltioita kehotettiin työskentelemään yhdessä monikielisyyttä koskevan eurooppalaisen yhteistyön lisäämiseksi ja toteuttamaan asianmukaisia toimenpiteitä, joilla parannetaan kieltenopetuksen tehokkuutta ([6]);

— neuvoston 21. marraskuuta 2008 hyväksytyn päätöslauselman Euroopan monikielisyysstrategiasta, jossa jäsenvaltioita kehotettiin edistämään monikielisyyttä kilpailukyvyn, liikkuvuuden ja työllistyvyyden tukemiseksi kulttuurienvälisen vuoropuhelun vahvistuskeinona ([7]).

KATSOEN, ETTÄ:

1. Kielellinen monimuotoisuus on yksi Euroopan kulttuurin ja kulttuurienvälisen vuoropuhelun perustekijöistä, ja kyky kommunikoida muulla kielellä kuin omalla äidinkielellä tunnustetaan erääksi avaintaidoksi, joka kansalaisten olisi pyrittävä hankkimaan ([8]).

2. EU:n kielellinen ympäristö on monitahoinen ja moninainen, koska kansalliset tekijät vaikuttavat kieltenoppimiseen ja -opetukseen ja niitä koskevassa lainsäädännössä ja käytännössä on huomattavia eroja.

3. Kielitaito edistää Euroopan kansalaisten ja erityisesti nuorten liikkuvuutta, työllistyvyyttä ja henkilökohtaista kehitystä työllisyyttä ja kasvua koskevan *Eurooppa 2020* -strategian tavoitteiden mukaisesti.

4. Monien eurooppalaisten nuorten kielitaitoa voitaisiin parantaa, ja huolimatta jonkinlaisesta edistyksestä viime vuosikymmeninä eri maiden välillä on edelleen huomattavia eroja mahdollisuuksissa kieltenoppimiseen.

5. Koska useat nykykielet perustuvat klassillisiin kieliin kuten muinaiskreikkaan ja latinaan, näiden opiskelu voi helpottaa kielten oppimista sekä edistää yhteisen kulttuuriperintömme kestävyyttä.

([1]) SN 100/1/02 REV 1, s. 19, kohta 44, toinen luetelmakohta.
([2]) EUVL C 172, 25.7.2006, s. 1.
([3]) EUVL C 119, 28.5.2009, s. 2.
([4]) EUVL C 372, 20.12.2011, s. 27.
([5]) EUVL L 347, 20.12.2013, s. 50.
([6]) EUVL C 140, 6.6.2008, s. 14.
([7]) EUVL C 320, 16.12.2008, s. 1.
([8]) Katso Euroopan parlamentin ja neuvoston suositus, annettu 18. joulukuuta 2006, elinikäisen oppimisen avaintaidoista (EUVL L 394, 30.12.2006, s. 10).

ON YHTÄ MIELTÄ SIITÄ, ETTÄ:

1. EU:n ja jäsenvaltioiden olisi arvioitava edistystä kielitaidon kehittämisessä siten, että kukin maa vaikuttaa omalta osaltaan tähän edistymiseen kansallisen tilanteensa ja olosuhteidensa mukaisesti.

2. Kielitaidon arviointi voi helpottaa monikielisyyden edistämistä sekä tehokasta kielten opetusta ja oppimista koulussa.

3. Tällainen arviointi voidaan toteuttaa liitteessä esitetyllä tavalla, ja siihen olisi sisällyttävä kaikki neljä kielitaidon osatekijää: lukeminen, kirjoittaminen, kuunteleminen ja puhuminen.

4. Arviointi voidaan

   i) järjestää EU:n tasolla;

   ii) toteuttaa niin, että otetaan huomioon kansalliset tiedot, jos niitä on saatavilla, ja kansalliset olosuhteet;

   iii) järjestää jäsenvaltioiden asiantuntijoista muodostuvan ryhmän tuella ja yhteistyössä indikaattoreja ja vertailuarvoja käsittelevän pysyvän työryhmän kanssa suurimman mahdollisen vertailtavuuden varmistamiseksi;

   iv) rahoittaa *Erasmus+* -ohjelmasta asetuksen (EU) N:o 1288/2013 [1] asiaankuuluvien säännösten mukaisesti ja vuotuista talousarviomenettelyä noudattaen;

   v) toteuttaa niin, että kouluilta edellytetään vähimmäismäärä resursseja ja jäsenvaltioilta vähimmäismäärä raportointitoimia.

KEHOTTAA JÄSENVALTIOITA TOISSIJAISUUSPERIAATE JA KANSALLISET OLOSUHTEET HUOMIOON OTTAEN:

1. Toteuttamaan ja parantamaan toimenpiteitä, joilla pyritään edistämään monikielisyyttä ja parantamaan kieltenoppimisen ja -opetuksen laatua ja tehokkuutta, mukaan lukien vähintään kahden kielen opettaminen pääasiallisen opetuskielen (pääasiallisten opetuskielten) lisäksi varhaisesta iästä lähtien ja kielitaidon kehittämistä koskevien innovatiivisten lähestymistapojen tarjoamien mahdollisuuksien tutkiminen.

2. Toteuttamaan toimia kehittääkseen asianmukaisia menetelmiä kielitaidon arvioimiseksi liitteen mukaisesti.

3. Kehittämään toimenpiteitä, joilla maahanmuuttajataustaisia lapsia ja aikuisia tuetaan vastaanottavan maan kielen (kielten) oppimisessa.

4. Hyödyntämään *Erasmus+* -ohjelman ja Euroopan rakenne- ja investointirahastojen mahdollisuuksia näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

5. Hyödyntämään paremmin avoimuutta edistäviä eurooppalaisia välineitä ja aloitteita, jotka on suunniteltu kieltenoppimisen tukemiseksi ja edistämiseksi, esimerkiksi kieliä koskevaa yhteistä eurooppalaista viitekehystä, europassia, eurooppalaista kielisalkkua ja kielihankkeiden eurooppalaista laatuleimaa.

KEHOTTAA JÄSENVALTIOITA KOMISSION TUELLA:

1. Vaihtamaan kokemuksia ja parhaita käytäntöjä avoimen koordinointimenetelmän avulla, jotta kieltenoppimisen ja -opetuksen tehokkuutta ja laatua parannettaisiin.

2. Tunnustamaan merkityksen, joka epävirallisella oppimisella ja arkioppimisella voi olla kieltenoppimisessa, tutkimalla tapoja tunnustaa ja validoida tällä tavalla hankittu kielitaito epävirallisen ja arkioppimisen validoinnista vuonna 2012 annetun neuvoston suosituksen [2] mukaisesti.

3. Tutkimaan tapoja lisätä kiinnostusta kieltenoppimiseen ja varmistaa parempi sitoutuminen siihen, myös käyttämällä tieto- ja viestintätekniikkaa sekä avoimia oppimisresursseja, jotta voitaisiin vähentää niiden opiskelijoiden määrää, jotka keskeyttävät kielten opiskelun ennen riittävän taitotason saavuttamista.

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1288/2013, annettu 11. joulukuuta 2013, unionin koulutus-, nuoriso- ja urheiluohjelman "Erasmus+" perustamisesta ja päätösten N:o 1719/2006/EY, 1720/2006/EY ja 1298/2008/EY kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 50).

[2] EUVL C 398, 22.12.2012, s. 1.

PYYTÄÄ KOMISSIOTA:

1. Tarkastelemaan mahdollisuutta arvioida kielitaitoa jäsenvaltioissa, myös käyttämällä kansallisia tietoja, jos niitä on saatavilla, jäsenvaltioiden asiantuntijoista muodostuvan ryhmän tuella ja yhteistyössä indikaattoreja ja vertailuarvoja käsittelevän pysyvän työryhmän kanssa.

2. Tarkastelemaan jäsenvaltioiden ja Eurostatin kanssa Euroopan tilastojärjestelmän puitteissa ja vertailtavuuden parantamiseksi tapoja täydentää olemassa olevia EU:n tietoja, jotka koskevat niiden ylemmän perusasteen ja keskiasteen koulutuksessa olevien oppilaiden lukumäärää, jotka opiskelevat kolmatta kieltä [1] Barcelonan tavoitteen ja *ET 2020* -puitteiden päämäärien mukaisesti.

3. Jatkamaan ja tehostamaan yhteistyötä muiden tällä alalla aktiivisten järjestöjen, esimerkiksi Euroopan neuvoston ja sen Euroopan nykykielten keskuksen kanssa.

---

[1] Tämä kolmas kieli voi olla mikä tahansa koulussa opetettu nykykieli. Lisäksi jäsenvaltiot voivat halutessaan esittää niiden oppilaiden prosenttiosuuden, joiden kolmas kieli on muinaiskreikka ja/tai latina. Muut mahdollisesti kerättävät tiedot voivat koskea opetettujen kielten lukumäärää ja sitä, ovatko ne pakollisia vai valinnaisia.

LIITE

Kielitaidon arviointi

Kielitaidon arviointi perustuu:

Niiden 15-vuotiaiden, tai kansallisista olosuhteista johtuen 14- tai 16-vuotiaiden [1], oppilaiden prosenttiosuuteen, jotka saavuttavat *itsenäisen kielenkäyttäjän* tason toisessa opiskellussa kielessä [2].

Termi *itsenäinen kielenkäyttäjä* vastaa vähintään tasoa B1 sellaisena kuin se määritellään kieliä koskevassa yhteisessä eurooppalaisessa viitekehyksessä (CEFR) [3].

Tiedot voidaan kerätä koulutusjärjestelmien toisen kielen (toisten kielten) taitoa arvioivan EU:n laajuisen tutkimuksen avulla ja esittää siten, että varmistetaan suurin mahdollinen vertailtavuus. Tämän sijasta voidaan käyttää kansallisia tietoja edellyttäen, että ne ovat yhteensopivia CEFR:n kanssa.

Kansalliset tulokset lasketaan yhteen seuraavien neljän osatekijän yksinkertaisena keskiarvona: lukeminen, kirjoittaminen, kuunteleminen ja puhuminen. Tulos on kyseisten kansallisten tulosten painotettu keskiarvo, jossa kansallisen väestön määrä otetaan huomioon.

---

[1] On varmistettava tietojen mahdollisimman suuri vertailtavuus.

[2] Pääasiallista opetuskieltä (pääasiallisia opetuskieliä) pidetään ensimmäisenä kielenä (ensimmäisinä kielinä), ja muista kielistä sitä, jota opetetaan laajimmin, pidetään toisena opiskeltuna kielenä. Kukin jäsenvaltio määrittää kielet, joita pidetään *ensimmäisinä* ja *toisina* kielinä sen tapauksessa.
Vain virallisia EU:n kieliä voidaan pitää toisina kielinä.

[3] B1 (Itsenäinen kielenkäyttäjä) määritellään seuraavasti:
Ymmärtää tärkeimmät kohdat säännöllisesti työssä, koulussa, vapaa-aikana jne. vastaan tulevia tuttuja aihepiirejä koskevasta selkeästä esityksestä. Selviää suurimmasta osasta kielialueella matkustettaessa todennäköisesti eteen tulevista tilanteista. Pystyy kirjoittamaan yksinkertaista, yhtenäistä tekstiä aiheista, jotka ovat tuttuja tai itseä kiinnostavia. Osaa kuvata kokemuksia, tapahtumia, unelmia, toiveita ja pyrkimyksiä sekä perustella ja selittää lyhyesti mielipiteitä ja suunnitelmia.

Neuvoston päätelmät koulutusta tukevasta laadunvarmistuksesta, annettu 20 päivänä toukokuuta 2014

(2014/C 183/07)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

PALAUTTAA MIELEEN NÄIDEN PÄÄTELMIEN POLIITTISEN TAUSTAN, JOKA ESITETÄÄN TÄMÄN ASIAKIRJAN LIITTEESSÄ,

PANEE TYYTYVÄISENÄ MERKILLE:

että kuten monissa äskettäisissä komission kertomuksissa ([1]) on tuotu esiin, eurooppalaisissa koulutusjärjestelmissä on edistytty jatkuvaan laadun parantamiseen perustuvan ajattelutavan kehittämisessä – vaikkakin erilaisista lähtökohdista johtuen eriasteisesti.

KATSOO SEURAAVAA:

1. Parempien työpaikkojen, vahvemman kasvun ja kilpailukyvyn keskeisinä osatekijöinä EU:n koulutusjärjestelmillä on edessään huomattavia haasteita, joiden ratkaisemisessa jatkuvasta laadun parantamisesta voi olla apua. Tällaisia haasteita ovat koulutukseen pääsyn laajentaminen, opintojen keskeyttämisen vähentäminen, opiskelijoiden sitouttamisasteen parantaminen, innovatiivisen oppimisen tukeminen ja sen varmistaminen, että oppijat hankkivat osallistavan yhteiskunnan, aktiivisen kansalaisuuden, elinikäisen oppimisen ja työllistymisen edellyttämät tiedot, taidot ja osaamisen sosiaalisesta ja taloudellisesta taustastaan riippumatta.

2. Laadunvarmistusmekanismit voivat huomattavasti auttaa oppilaitoksia ja poliittisia päättäjiä vastaamaan näihin haasteisiin, koska niiden avulla voidaan varmistaa, että koulutusjärjestelmät ja yksittäiset laitokset ovat laadultaan tarkoitukseen sopivia. Yhtenä hallitusten ja laitosten käyttämänä toimenpiteenä laadunvarmistus lisää avoimuutta ja vahvistaa luottamusta tietojen, taitojen, osaamisen ja tutkintojen relevanssiin ja laatuun, mikä puolestaan perustuu oppilaitosten ja koulutuksen tarjoajien laatua kohtaan tunnettuun luottamukseen.

3. Eurooppalaiset laadunvarmistusvälineet ovat yhdessä eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen (EQF) ja eurooppalaisen korkeakoulutusalueen tutkintokehyksen sekä niihin liittyvien kansallisten tutkintojen viitekehysten kanssa kaikki edistäneet laatuun perustuvan ajattelutavan kehittämistä koulutuslaitoksissa, ja se on puolestaan helpottanut rajat ja järjestelmät ylittävää oppimiseen liittyvää liikkuvuutta ja työvoiman liikkuvuutta.

4. Korkeakoulutuksesta ja ammatillisesta koulutuksesta saatujen kokemusten perusteella voidaan sanoa, että joustavilla laadunvarmistusjärjestelyillä voidaan tukea laadun parantamista virallisessa ja epävirallisessa oppimisessa kaikilla koulutusaloilla sekä ottaa huomioon yleistyvät ilmiöt, kuten avoimet oppimisresurssit ja rajat ylittävä koulutus, franchising-sopimusten mukaisesti järjestettävä koulutus mukaan luettuna ([2]).

ON YHTÄ MIELTÄ SIITÄ, ETTÄ:

1. Laadunvarmistukseen kaikilla koulutusaloilla on mahdollista soveltaa monia tehokkaampia lähestymistapoja, jotka eivät perustu tarkistusluettelonomaiseen lähestymistapaan, vaan sellaisen aidon ja juurtuneen laadunparantamiseen perustuvan ajattelutavan kehittämiseen opetuksessa ja oppimisessa, joka voi nostaa standardeja ja parantaa oppimistuloksia.

2. Laadunvarmistuksen olisi osana jatkuvaa laadunparantamista tuettava koulutusjärjestelmien uudistamista EU:n ja kansallisten uudistusohjelmien mukaisesti.

3. Korkeakoulutuksessa laadunvarmistus – etenkin sisäinen laadunvarmistus – auttaa korkea-asteen oppilaitoksia yhä tehokkaammin niiden tavoitteiden saavuttamisessa. Ulkoisen laadunvarmistuksen rakenne on eri jäsenvaltioissa erilainen kansallisten tarpeiden ja olosuhteiden mukaan. Laadunvarmistuksessa käytetään muun muassa ohjelmien akkreditointia ja laitostason arviointia, mikä lisää luottamusta ja parantaa standardeja. Ulkoisessa

([1]) Ks. liite (Muuta taustaa).

([2]) *Rajat ylittävä koulutus* pitää sisällään korkeakoulutuspalvelujen tarjoamisen ulkomailla joko sivukampusten muodossa tai toimittavan ja vastaanottavan laitoksen välillä tehtyjen franchising- tai validointisopimusten puitteissa.

laadunvarmistuksessa ollaan yhä enemmän siirtymässä laitostason arviointiin, minkä ansiosta korkea-asteen oppilaitokset voivat joustavammin mukauttaa opetustarjontaansa tavalla, joka vastaa niiden omia sekä opiskelijoiden, työmarkkinoiden ja yhteiskunnan tarpeita.

4. Laadunvarmistusta koskevalla rajat ylittävällä saman alan yhteistyöllä on keskeinen asema luottamuksen rakentamisessa ja laatustandardien nostamisessa, oppimiseen liittyvän liikkuvuuden tukemisessa, yhteisiä ohjelmia koskevan ympäristön parantamisessa sekä rajat ylittävän ja franchising-sopimusten mukaisesti järjestettävän korkea-asteen koulutuksen joustavan toiminnan edistämisessä. Antamalla laadunvarmistuselimille mahdollisuuksia tarjota rajat ylittävää laadunvarmistusta Euroopan korkeakoulutuksen laadunvarmistusrekisterin (EQAR) kautta kansallisia vaatimuksia noudattaen pitäisi voida vauhdittaa eurooppalaista ulottuvuutta laadunvarmistuksessa ja helpottaa rajat ylittävää arviointia sekä yksinkertaisempien menettelyjen soveltamista yhteisissä ohjelmissa.

5. EQAVET-verkoston ([1]) puitteissa kehitetyt ohjausvälineet ja tukimateriaalit ovat ammatillisen koulutuksen alalla tukeneet laatuun perustuvan ajattelutavan kehittymistä jäsenvaltioissa, ja useimmat jäsenvaltiot ovat joko jo panneet täytäntöön tai ovat parhaillaan kehittämässä kansallista laadunvarmistuksen lähestymistapaa EQAVET-viitekehyksen mukaisesti. Toimia olisi lisättävä erityisesti sen varmistamiseksi, että laadunvarmistusjärjestelyissä otetaan paremmin huomioon oppimistulokset ja että ne palvelevat epävirallista oppimista ja työpaikalla tapahtuvaa oppimista, joka tapahtuu kansallisten käytäntöjen mukaan joko virallisessa järjestelmässä tai epävirallisesti.

6. EQAVET-viitekehyksen käyttämisestä saatu kokemus voisi olla pohjana laadunvarmistuksen kokonaisvaltaisen lähestymistavan kehittämiselle aikuisoppimisen alalla.

7. Myös laadunvarmistuksen avoimuuden lisääminen eri sektoreilla sekä epävirallisen ja arkioppimisen validointijärjestelyissä, mukaan lukien kaikki verkko-oppimisen muodot, auttaisi rakentamaan luottamusta ja tukemaan siirtymismahdollisuuksia eri alojen ja eri maiden välillä.

PYYTÄÄ JÄSENVALTIOITA KANSALLISTEN KÄYTÄNTÖJEN MUKAISESTI JA OTTAEN TOISSIJAISUUDEN ASIANMUKAISESTI HUOMIOON TOIMIMAAN YHDESSÄ ASIAANKUULUVIEN SIDOSRYHMIEN KANSSA, JOTTA VOIDAAN:

1. Kehittää ja edistää laadunparantamiseen perustuvaa ajattelutapaa koko koulutuksen ajan oppijoiden hankkimien tietojen, taitojen ja osaamisen laadun sekä oppimisprosessin laadun parantamiseksi ja käyttäen laadunvarmistukseen liittyviä EU:n välineitä asianmukaisesti hyväksi.

2. Vahvistaa laadunvarmistusjärjestelyjen valmiuksia vastata koulutuksen tämänhetkiseen ja tulevaan kehitykseen, jota edustavat esimerkiksi kaikki verkko-oppimisen muodot, ja varmistaa, että laadunvarmistuselinten toimintamahdollisuudet ovat tässä suhteessa riittävän joustavat.

3. Varmistaa laatuarviointien tulosten suurempi avoimuus.

4. Käyttää *Erasmus+*-ohjelman rahoitusmahdollisuuksia sellaisten innovatiivisten, kansainvälisten hankkeiden kehittämiseksi, jotka vahvistavat laadunvarmistuksen valmiuksia tukea kestäviä koulutusuudistuksia koko EU:ssa, ja tarpeen mukaan käyttää Euroopan rakenne- ja investointirahastoja kannustamaan laadukkaiden koulutusjärjestelmien kehittämistä.

5. Kannustaa laadunvarmistuksen avulla laadukkaan opetuksen edistämistä.

6. Tukea Bolognan prosessin puitteissa eurooppalaisen korkeakoulutusalueen laadunvarmistusstandardien ja -ohjeiden (*Standards and Guidelines for Quality Assurance in the European Higher Education Area*) meneillään olevaa tarkistamista niiden selkeyden, sovellettavuuden, hyödyllisyyden sekä kattavuuden parantamiseksi siten, että korostetaan laatustandardien nostamista.

7. Kannustaa tarpeen mukaan laadunvarmistuselinten välistä rajat ylittävää yhteistyötä kaikilla aloilla ja kaikentyyppisessä koulutuksessa.

8. Varmistaa sellaisten korkea-asteen oppilaitosten antaman opetuksen laatu, joilla on kampuksia ja franchising-sopimuksella järjestettäviä kursseja ulkomailla, joko lähettävän valtion ja vastaanottavan valtion laadunvarmistusvirastojen tehostetun yhteistyön avulla, ja kansallisten laadunvarmistusvirastojen tuella, tai sallimalla Euroopan korkeakoulutuksen laadunvarmistusrekisteriin (EQAR) rekisteröityjen elinten arvioida rajat ylittävää ja franchising-sopimusten mukaisesti järjestettävää koulutusta tarjoavia laitoksia, jotta voidaan varmistaa laatuvaatimusten täyttäminen ja edistää rajat ylittävää yhteistyötä ja vastavuoroista oppimista.

([1]) Ammatillisen koulutuksen laadunvarmistuksen eurooppalainen viitekehys.

9. Jatkaa EQAVET-viitekehyksen täytäntöönpanoa laadunvarmistuskulttuurin kehittämiseksi jäsenvaltioissa ja niiden välillä, myös ammatillisen koulutuksen tarjoajien tasolla, erityisesti pyrkimällä perustamaan vuoden 2015 loppuun mennessä kansallisella tasolla Bruggen julkilausuman mukaisesti ammatillisen koulutuksen tarjoajille yhteinen laadunvarmistuskehys, joka kattaisi kansallisten käytäntöjen mukaan ammatilliseen koulutukseen kuuluvan koulussa tapahtuvan oppimisen ja työpaikalla tapahtuvan oppimisen.

10. Varmistaa, että laadunvarmistusjärjestelmiä, -toimenpiteitä ja -välineitä arvioidaan säännöllisesti niiden jatkuvan kehittämisen ja vaikuttavuuden parantamiseksi.

PYYTÄÄ, ETTÄ JÄSENVALTIOT JA KOMISSIO OTTAEN SAMALLA HUOMIOON ERI SEKTORIEN ERITYISPIIRTEET JA VAATIMUKSET SEKÄ KANSALLISET OLOSUHTEET:

1. Edistävät edelleen avoimuutta ja täydentävyyttä eri aloilla sovellettavien laadunvarmistusta koskevien lähestymistapojen välillä eurooppalaisten laadunvarmistusperiaatteiden pohjalta ja elinikäisen oppimisen näkökulmasta, jotta voidaan varmistaa oppijoiden tulosten laatu ja lisätä mahdollisuuksia siirtyä koulutussektorilta toiseen. Tällaisia toimia voisivat olla esimerkiksi seuraavat:

   a) Tehostetaan oppimistuloksiin perustuvan lähestymistavan käyttöä määriteltäessä, annettaessa ja arvioitaessa tietoja, taitoja, osaamista ja tutkintoja käyttäen elinikäisen oppimisen edistämiseksi kehitettyä eurooppalaista tutkintojen viitekehystä ja opintosuorituksiin perustuvia EU:n välineitä, joita ovat muun muassa ECTS ([1]) ja ECVET ([2]).

   b) Edistetään avoimia laadunvarmistusjärjestelyjä, jotka perustuvat nykyisiin laadunvarmistuspuitteisiin ja tukevat luotettavia, päteviä ja uskottavia epävirallisen ja arkioppimisen validointiin sovellettavia arviointimenetelmiä ja -välineitä.

   c) Tiivistetään koulutussektorin ja työelämän sidosryhmien yhteyksiä ja yhteistyötä, muun muassa ammattitaidon asianmukaisen seurannan ja ennusteiden laatimisen kehittämiseksi.

   d) Otetaan tarvittaessa asiaankuuluvat sidosryhmät, henkilöstö, oppijat ja työntekijät mukaan luettuina, mukaan laadunvarmistuksen kautta strategiseen päätöksentekoon, tutkintojen suunnitteluun sekä ohjelmien kehittämiseen, tarjontaan ja seurantaan tarkoituksena varmistaa laadun jatkuva parantaminen koulutuslaitoksissa.

2. Hyödyntävät laadunvarmistuksen mahdollisuuksia eurooppalaiseen tutkintojen viitekehykseen liittyvien kansallisten tutkintojen viitekehysten täytäntöönpanon tehostamiseksi.

3. Tukeutuvat Bolognan prosessin puitteissa meneillään olevaan korkeakoulutuksen kehittämiseen, jotta laadunvarmistuksen tarjoamaa mahdollisuutta voidaan käyttää keskinäisen luottamuksen ja avoimuuden lisäämiseen kaikkien relevanttien tutkintojen sujuvampaan tunnustamiseen tähtäävän työn pohjana.

4. Pyrkivät lisäämään laadunvarmistusjärjestelyjen kansainvälistä avoimuutta koulutuksen muilla aloilla ja muilla tasoilla ottaen huomioon korkeakoulutuksesta saadut kokemukset.

5. Tarkastelevat laadunvarmistusjärjestelyjä voidakseen paremmin käsitellä kansallisten käytäntöjen mukaan epävirallisen oppimisen ja työpaikalla tapahtuvan oppimisen laatua tarvittaessa EQAVET-viitekehyksen pohjalta.

6. Tarkastelevat edelleen kaikkiin verkko-oppimisen muotoihin liittyviä asiaankuuluvia laadunvarmistuskysymyksiä, kuten uusien oppimis- ja opetusmuotojen arviointia ja todentamista.

7. Pyrkivät – erityisesti komission eurooppalaisesta tutkintojen viitekehyksestä äskettäin antaman arviointikertomuksen sekä sen ammatillisen koulutuksen ja korkeakoulutuksen laadunvarmistuksesta antamien edistymiskertomusten pohjalta ([3]) – edistämään EQAVET-viitekehyksen ja korkeakoulutuksen laadunvarmistukseen sovellettavien EU:n välineiden tiiviimpää koordinointia ja parantamista erityisesti ottamalla mukaan oppimistuloksiin perustuva lähestymistapa sekä tukeutumalla avoimuusvälineisiin, kuten eurooppalaiseen tutkintojen viitekehykseen, europassiin ja eurooppalaisiin opintosuoritusjärjestelmiin.

([1]) Eurooppalainen opintosuoritusten ja arvosanojen siirto- ja kertymisjärjestelmä korkeakoulutuksessa.
([2]) Ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten eurooppalainen siirtojärjestelmä.
([3]) Ks. liite.

8. Kartoittavat avoimen koordinointimenetelmän puitteissa, miten laajat mahdollisuudet jäsenvaltioilla on vahvistaa omia laadunvarmistussäännöksiään ja -aloitteitaan esiopetuksessa, kouluopetuksessa ja aikuisopetuksessa muilta sektoreilta saatujen kokemusten pohjalta.

9. Edistävät edelleen laadunvarmistukseen liittyvää kansainvälistä yhteistyötä kaikilla sektoreilla tekemällä yhteistyötä kansainvälisten järjestöjen kanssa, käymällä poliittista vuoropuhelua keskeisten kansainvälisten kumppaneiden kanssa ja solmimalla kumppanuuksia eri puolilla maailmaa olevien laitosten kanssa.

PYYTÄÄ KOMISSIOTA:

1. Kehittämään edelleen niiden EU:n avoimuusvälineiden yhteyksiä ja synergiaa, joilla tuetaan laadunvarmistusta, tunnustamista ja liikkuvuutta. Samalla sen olisi pyrittävä lisäämään tällaisten välineiden täydentävyyttä ja yhteensovittamista myös ottamalla huomioon taitojen ja tutkintojen eurooppalaista aluetta koskevat keskustelut.

2. Tehostamaan edelleen vastavuoroista oppimista eurooppalaisen laadunvarmistusyhteistyön kautta kaikilla sektoreilla, myös *Erasmus+*-ohjelmasta saatavan rahoituksen avulla.

3. Tarkastelemaan tapoja tukea jäsenvaltioita laadunvarmistusjärjestelyjensä kehittämisessä, jotta erilaiset oppimis- ja opetusmuodot voitaisiin ottaa huomioon tai jotta tällaisia järjestelyjä voitaisiin soveltaa myös eri koulutussektoreilla ja -tasoilla.

LIITE

Poliittinen tausta

1. Euroopan parlamentin ja neuvoston suositus, annettu 12. helmikuuta 2001, eurooppalaisesta yhteistyöstä kouluopetuksen laadun arvioinnissa ([1]).

2. Eurooppalaisen korkeakoulutusalueen laadunvarmistusstandardit ja -ohjeet, hyväksytty vuonna 2005, ja Bolognan prosessin ministerikonferenssiin Bukarestissa 26. ja 27. huhtikuuta 2012 osallistuneiden ministerien antama sitoumus niiden tarkistamisesta.

3. Euroopan parlamentin ja neuvoston suositus, annettu 15. helmikuuta 2006, eurooppalaisen yhteistyön jatkamisesta korkea-asteen koulutuksen laadun varmistamisessa ([2]).

4. Euroopan parlamentin ja neuvoston suositus, annettu 23. huhtikuuta 2008, eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen perustamisesta elinikäisen oppimisen edistämiseksi, erityisesti korkea-asteen koulutuksen ja ammatillisen koulutuksen yhteiset laadunvarmistusperiaatteet liitteessä III ([3]).

5. Neuvoston päätelmät, annettu 12. toukokuuta 2009, eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisista puitteista vuoteen 2020 saakka (*ET 2020*) ([4]).

6. Euroopan parlamentin ja neuvoston suositus, annettu 18. kesäkuuta 2009, ammatillisen koulutuksen laadunvarmistuksen eurooppalaisen viitekehyksen perustamisesta ([5]).

7. Neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätelmät, annettu 19. marraskuuta 2010, ammatillista koulutusta koskevan tehostetun eurooppalaisen yhteistyön painopisteistä vuosiksi 2011–2020 ([6]).

8. Neuvoston päätelmät, annettu 28. marraskuuta 2011, korkea-asteen koulutuksen nykyaikaistamisesta ([7]).

9. Neuvoston päätöslauselma, annettu 28. marraskuuta 2011, uudistetusta eurooppalaisesta aikuiskoulutusohjelmasta ([8]).

10. Neuvoston suositus, annettu 20. joulukuuta 2012, epävirallisen ja arkioppimisen validoinnista ([9]).

11. Neuvoston päätelmät, annettu 15. helmikuuta 2013, koulutukseen investoimisesta – vastaus komission tiedonantoon *Koulutuksen uudelleenajattelu: sosioekonomisten vaikutusten parantaminen investoimalla taitoihin* sekä *vuotuiseen kasvuselvitykseen 2013* ([10]).

12. Neuvoston päätelmät, annettu 25. marraskuuta 2013, eurooppalaisen korkea-asteen koulutuksen globaalista ulottuvuudesta ([11]).

13. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1288/2013, annettu 11. joulukuuta 2013, unionin koulutus-, nuoriso- ja urheiluohjelman ”Erasmus+” perustamisesta ([12]).

14. Neuvoston päätelmät, annettu 24. helmikuuta 2014, osaamiseen investoimiseen tarkoitetusta tehokkaasta ja innovatiivisesta koulutuksesta, jolla tuetaan vuoden 2014 eurooppalaista ohjausjaksoa ([13]).

([1]) EYVL L 60, 1.3.2001, s. 51.
([2]) EUVL L 64, 4.3.2006, s. 60.
([3]) EUVL C 111, 6.5.2008, s. 7.
([4]) EUVL C 119, 28.5.2009, s. 2.
([5]) EUVL C 155, 8.7.2009, s. 1.
([6]) EUVL C 324, 1.12.2010, s. 5.
([7]) EUVL C 372, 20.12.2011, s. 36.
([8]) EUVL C 372, 20.12.2011, s. 1.
([9]) EUVL C 398, 22.12.2012, s. 1.
([10]) EUVL C 64, 5.3.2013, s. 5.
([11]) EUVL C 28, 31.1.2014, s. 2.
([12]) EUVL L 347, 20.12.2013, s. 50.
([13]) EUVL C 62, 4.3.2014, s. 4.

Muuta taustaa

1. Eurooppalainen raportti, annettu toukokuussa 2000, Kouluopetuksen laatu: 16 laatuindikaattoria.
2. Eurydicen tutkimus: Evaluation of Schools providing Compulsory Education in Europe, 2004.
3. Korkea-asteen koulutuksen nykyaikaistamista käsittelevän korkean tason työryhmän kesäkuussa 2013 antama kertomus opetuksen ja oppimisen laadun parantamisesta Euroopan korkea-asteen oppilaitoksissa.
4. Vuonna 2013 tehty tutkimus aikuiskoulutuksen laadunvarmistuksesta ja aikuiskoulutuksen laatua tarkastelevan aihekohtaisen työryhmän raportti, 24. lokakuuta 2013.
5. Komission kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen arvioinnista – Eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen perustamista elinikäisen oppimisen edistämiseksi koskevan Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen täytäntöönpano, annettu 19. joulukuuta 2013.
6. Komission kertomus Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle korkea-asteen koulutuksen laadunvarmistuksessa tapahtuneesta edistyksestä, annettu 28. tammikuuta 2014.
7. Komission kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle ammatillisen koulutuksen laadunvarmistuksen eurooppalaisen viitekehyksen perustamisesta 18 päivänä kesäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen täytäntöönpanosta, annettu 28. tammikuuta 2014.

Neuvoston päätelmät, annettu 21 päivänä toukokuuta 2014, kulttuuriperinnöstä Euroopan kestävän kehityksen strategisena voimavarana

(2014/C 183/08)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

TOTEAA, ETTÄ:

1. Perussopimuksessa määrätään, että unioni huolehtii Euroopan kulttuuriperinnön vaalimisesta ja kehittämisestä.

2. Kulttuuriperintö koostuu menneisyydeltä perityistä resursseista kaikissa muodoissaan ja näkökohdissaan – aineellisissa, aineettomissa ja digitaalisissa (alun alkaen digitaaliset sekä digitoidut), mukaan lukien monumentit, paikat, maisemat, taidot, käytännöt, tieto ja inhimillisen luovuuden ilmaukset, sekä julkisten ja yksityisten elinten kuten museoiden, kirjastojen ja arkistojen säilyttämistä ja hallinnoimista kokoelmista. Se saa alkunsa ihmisten ja paikkojen välisestä vuorovaikutuksesta kautta aikojen ja se kehittyy koko ajan. Nämä resurssit ovat hyvin arvokkaita yhteiskunnalle kulttuurin, ympäristön, sosiaalinäkökohtien ja talouden kannalta, joten niiden kestävä hallinnointi on 2000-luvun strateginen valinta.

3. Kulttuuriperintö on yksi Euroopan merkittävistä voimavaroista ja tärkeä osa eurooppalaista projektia.

4. Kulttuuriperintö on uusiutumaton voimavara, joka on ainutlaatuinen, korvaamaton ja jota ei voida vaihtaa. Siihen kohdistuu tällä hetkellä merkittäviä haasteita, jotka liittyvät kaikkiin nykyajan elämänalueisiin vaikuttaviin kulttuurisiin, ympäristöllisiin, sosiaalisiin, taloudellisiin ja teknologisiin muutoksiin.

KOROSTAA, ETTÄ:

5. Kulttuuriperintö on merkittävä sosiaalisen pääoman luoja ja kasvattaja, koska se voi

   a) innoittaa ja innostaa kansalaisia osallistumaan julkiseen elämään,

   b) parantaa ihmisten ja heidän yhteisöjensä elämänlaatua ja hyvinvointia,

   c) edistää monimuotoisuutta ja kulttuurien välistä vuoropuhelua vahvistamalla tunnetta ”kuulumisesta” laajempaan yhteisöön ja kansojen välistä ymmärrystä ja kunnioitusta,

   d) auttaa vähentämään sosiaalisia eroja, helpottaa sosiaalista osallisuutta, kulttuurista ja sosiaalista osallistumista sekä edistää sukupolvien välistä vuoropuhelua ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta,

   e) tarjota mahdollisuuksia kehittää taitoja, tietoja, luovuutta ja innovointia,

   f) olla tehokas koulutusväline virallista ja epävirallista koulutusta, arkioppimista ja elinikäistä oppimista ja koulutusta varten.

6. Kulttuuriperinnöllä on merkittävä taloudellinen vaikutus, ja se on erottamaton osa kulttuurialaa ja luovia toimialoja, koska se muun muassa

   a) toimii osallistavan paikallisen ja alueellisen kehityksen vahvana kannustimena ja luo merkittäviä ulkoisvaikutuksia varsinkin edistäessään kestävää kulttuurimatkailua,

   b) tukee maaseudun ja kaupunkien kestävää kehittämistä ja uudistamista, kuten käy ilmi useista Euroopan alueiden ja kaupunkien aloitteista,

   c) luo erityyppistä työllisyyttä.

7. Kulttuuriperinnöllä on erityinen rooli älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevien Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisessa, koska sillä on sosiaalista ja taloudellista vaikutusta ja se edistää ympäristön kestävyyttä.

8. Kulttuuriperinnöllä on merkitystä useille kulttuuripolitiikan ulkopuolisille julkisille politiikkatoimille, jotka liittyvät muun muassa aluekehitykseen, sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen, maatalouteen, meriasioihin, ympäristöön, matkailuun, koulutukseen, digitaalistrategiaan, tutkimukseen ja innovointiin. Näillä politiikkatoimilla on suora tai epäsuora vaikutus kulttuuriperintöön, jolla taas on hyvät mahdollisuudet myötävaikuttaa politiikkatoimien tavoitteiden saavuttamiseen. Nämä mahdollisuudet olisi sen vuoksi tunnustettava ja otettava käyttöön kaikilta osin.

PYYTÄÄ JÄSENVALTIOITA JA KOMISSIOTA KUTAKIN TOIMIVALTANSA PUITTEISSA JA TOISSIJAISSUUSPERIAATETTA NOUDATTAEN:

9. Tunnustamaan kulttuuriperinnön itseisarvon ja ottamaan käyttöön kulttuurin ja kulttuuriperinnön mahdollisuudet yhteisenä strategisena voimavarana demokraattisiin, eettisiin, esteettisiin ja ekologisiin arvoihin perustuvan yhteiskunnan kehittämiseksi varsinkin kriisiaikoina.

10. Tehostamaan vuoropuhelua kulttuuriperinnön sidosryhmien kanssa koordinoitujen politiikkojen ja toimien yksilöimiseksi ja toteuttamiseksi kulttuuriperinnön kestävää hallinnointia ja kehittämistä varten sekä edistämään yhteistyötä kansainvälisten ja hallitustenvälisten järjestöjen, erityisesti Euroopan neuvoston, kanssa.

11. Ottamaan käyttöön saatavilla olevat resurssit kulttuuriperinnön tukemiseksi, tehostamiseksi ja edistämiseksi yhdennetyllä, kokonaisvaltaisella lähestymistavalla ottaen huomioon kulttuuriperinnön kulttuuriset, taloudelliset, sosiaaliset, ympäristölliset ja tieteelliset osatekijät.

12. Edistämään kulttuuriperinnön valtavirtaistamista kansallisissa ja EU:n politiikoissa.

13. Määrittämään EU:n ja kansallisten julkisten politiikkatoimien synergiat ja toimimaan niiden pohjalta kulttuuripolitiikan ulkopuolisilla aloilla, kuten aluekehitys, koheesio, maatalous, meriasiat, ympäristö, energia ja ilmastonmuutos, matkailu, koulutus, tutkimus ja innovointi, lisäarvon luomiseksi.

14. Parantamaan mahdollisuuksien mukaan rahoituksen saantia, hyödyntämään täysin julkisen ja yksityisen sektorin käytettävissä olevia ohjelmia ja kannustamaan investoimaan kulttuuriperintöön osana kestävän paikallisen ja alueellisen kehityksen yhdennettyjä strategioita käytettävissä olevien kansallisten ja EU:n ohjelmien puitteissa sekä EU:n rakennerahastojen puitteissa kumppanuussopimusten mukaisesti.

15. Jatkamaan Euroopan kulttuuriperintötunnusta koskevien EU:n toimien tukemista ([1]).

16. Jatkamaan kulttuuriperintöä koskevan koulutuksen edistämistä, lisäämään yleisön tietoisuutta kulttuuriperinnön kestävälle kehitykselle tarjoamista mahdollisuuksista ja lisäämään julkista osallistumista, erityisesti lasten ja nuorten osallistumista, yhteistyössä kansalaisyhteiskunnan kanssa.

17. Tehostamaan kulttuuriperinnön alan laadullisen näytön ja määrällisten tietojen keräämistä ja analysointia, mukaan lukien tilastot.

18. Edistämään digitaalisen kulttuurisisällön rahoittamista, kehittämistä ja levittämistä sekä innovatiivisten kulttuuriperintöön liittyvien kulttuuri- ja koulutusarvoa omaavien palvelujen saatavuutta kansalaisille sekä edistämään julkista pääsyä noihin digitaalisiin kulttuuriperintöresursseihin ja -palveluihin, mukaan lukien Euroopan digitaalisen kirjaston (Europeana) kautta.

KEHOTTAA JÄSENVALTIOITA:

19. Edistämään pitkän aikavälin kulttuuriperintöpolitiikan malleja, jotka perustuvat näyttöön ja ovat yhteiskunta- ja kansalaisvetoisia.

20. Tehostamaan kulttuuriperinnön roolia kestävässä kehityksessä keskittymällä kaupunki- ja maaseutusuunnitteluun, kehittämis- ja kunnostamishankkeisiin.

21. Kannustamaan kulttuuriperinnön ja muiden politiikan alojen verkottumista ja kumppanuuksia julkisten ja yksityisten toimijoiden välillä kaikilla merkittävillä aloilla ja hallinnon eri tasoilla.

22. Harkitsemaan kulttuuriperinnön sisällyttämistä seuraavaan neuvoston kulttuurialan työsuunnitelmaan, jota toteutetaan vuodesta 2015 alkaen.

23. Tehostamaan rajatylittävää, alueidenvälistä ja kansainvälistä yhteistyötä kulttuuriperintökysymyksissä asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa.

([1]) EUVL L 303, 22.11.2011, s. 1.

24. Edistämään perinteisiä tietoja ja taitoja, jotka ovat tarpeen kulttuuriperinnön turvaamista, kestävää hallinnointia ja kehittämistä varten ja jotka olisi jätettävä perinnöksi tuleville sukupolville inhimillisen pääoman kasvattamiseksi ja Euroopan kulttuurivarannon jatkuvan suojelun ja siihen pääsyn varmistamiseksi.

25. Jatkamaan yhteistyötä kulttuuriperintöä koskevan tutkimusohjelman osalta ja tehostamaan tukea kulttuuriperintöä koskeville tutkimusaloitteille EU:n tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman Horisontti 2020 puitteissa, esimerkiksi kulttuuriperintöä ja globaalimuutosta koskevalle yhteiselle ohjelma-aloitteelle.

PYYTÄÄ KOMISSIOTA:

26. Analysoimaan edelleen kulttuuriperinnön taloudellisia ja sosiaalisia vaikutuksia EU:ssa ja edistämään kulttuuriperintöä koskevan strategisen lähestymistavan kehittämistä.

27. Ottamaan Eurooppa 2020 -strategian tarkistuksessa huomioon kulttuuriperinnön edistävän vaikutuksen strategian tavoitteiden saavuttamiseen.

28. Ottamaan huomioon kulttuuriperinnön erityisluonteen sovellettaessa valtiontukisääntöjä.

29. Edistämään kulttuuriperinnön kestävän käytön ja hallinnoinnin tehostamiseen pyrkivien unionin ohjelmien yhteydessä rahoitetuista hankkeista saatujen hyvien käytäntöjen vaihtoa ja hyödyntämistä.

30. Tukemaan edelleen EU:n tasolla julkisen ja yksityisen sektorin kulttuuriperinnön asiantuntijoiden ja käytännön toimijoiden sekä kansalaisjärjestöjen verkottumista ja resurssien jakamista niiden välillä.

Neuvoston päätelmät, annettu 21 päivänä toukokuuta 2014, sukupuolten tasa-arvosta urheilussa

(2014/C 183/09)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

PALAUTTAA MIELEEN SEURAAVAA:

1. Naisten ja miesten tasa-arvo on perussopimuksissa vahvistettu Euroopan unionin perusperiaate. Se on yksi Euroopan unionin tavoitteista ja toiminnan kohteista, ja unionin erityisenä tehtävänä on ottaa naisten ja miesten tasa-arvon periaate huomioon kaikessa toiminnassaan ([1]).

2. Sukupuolten tasa-arvo on vahvistettu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 23 artiklassa.

3. Komission laatimassa naisten ja miesten tasa-arvostrategiassa vuosiksi 2010–2015 ([2]) määritellään alan toimille viisi painopistealaa: tasavertainen taloudellinen riippumattomuus, sama palkka samasta tai samanarvoisesta työstä, tasa-arvo päätöksenteossa, ihmisarvo, koskemattomuus ja sukupuoleen perustuvan väkivallan lopettaminen sekä sukupuolten tasa-arvo ulkoisissa toimissa. Komissio on strategiassaan sitoutunut edistämään tasa-arvokysymysten huomioon ottamista kaikissa EU:n politiikoissa. Urheilun eurooppalaisen ulottuvuuden kehittämistä koskevassa tiedonannossaan ([3]) komissio ehdotti toimia, joilla pyritään erityisesti parantamaan maahanmuuttajanaisten ja etnisiin vähemmistöihin kuuluvien naisten mahdollisuuksia urheiluun, naisten pääsyä päättäviin asemiin ja sukupuolistereotypioiden torjuntaa.

4. Sukupuolten tasa-arvo on ratkaisevan tärkeää, jotta EU:ssa päästäisiin taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja työllisyyden korkeaa tasoa koskeviin tavoitteisiin sekä voitaisiin varmistaa kestävä kasvu ja kilpailukyky ja vastata väestökehityksen haasteisiin.

5. Neuvosto (työllisyys, sosiaalipolitiikka, terveys ja kuluttaja-asiat) on antanut päätelmiä useista sukupuolten tasa-arvoon liittyvistä tärkeistä näkökohdista. Näistä voidaan erityisesti mainita neuvoston päätelmät Euroopan tasa-arvosopimuksesta (2011–2020) sekä päätelmät tuesta komission vuosia 2010–2015 koskevan naisten ja miesten tasa-arvostrategian täytäntöönpanolle ([4]).

6. Vilnassa pidettiin 3. ja 4. joulukuuta 2013 EU:n konferenssi sukupuolten tasa-arvosta urheilussa. Konferenssissa tarkasteltiin mahdollisia strategisia toimia sukupuolten tasa-arvon saavuttamiseksi urheilussa viimeistään vuosina 2016–2020 ja kehotettiin komissiota, jäsenvaltioita ja urheilutahoja laatimaan suunnitelma alan strategisiksi toimiksi.

7. Ensimmäinen naisia ja urheilua käsitellyt maailmankonferenssi järjestettiin Brightonissa Yhdistyneessä kuningaskunnassa vuonna 1994 ja sen tuloksena annettiin Brightonin julkilausuma. Unescon järjestämissä liikuntakasvatuksesta ja urheilusta vastaavien ministereiden ja johtavien virkamiesten kokouksissa Ateenassa (2004) ja Berliinissä (2013) annetuissa julkilausumissa kehotettiin erityisiin toimiin yhtäläisten mahdollisuuksien edistämiseksi urheilussa.

8. Konferenssissa Violence against women across the EU: Abuse at home, work, in public and online, joka pidettiin Brysselissä 5. maaliskuuta 2014, esiteltiin Euroopan unionin perusoikeusviraston teettämän naisiin kohdistuvaa väkivaltaa koskevan tutkimuksen ([5]) tulokset. Tutkimus osoitti, että 33 prosenttia naisista on kokenut fyysistä ja/tai seksuaalista väkivaltaa, ja kaikista seksuaalisen häirinnän kohteeksi joutuneista 32 prosenttia ilmoitti häiritsijän olleen esimies, kollega tai asiakas. Valtaosa väkivallan tai häirinnän kohteeksi joutuneista naisista ei ilmoittanut kokemastaan poliisille tai uhrien tukijärjestölle ([6]).

9. Puheenjohtajavaltio Kreikan Ateenassa 20. maaliskuuta 2014 järjestämässä seminaarissa Gender Based Violence in Sport: Protection of Minors vaadittiin ottamaan sukupuolten tasa-arvo huomioon urheilussa kaikilla tasoilla ja kaikilla urheilun aloilla sekä seuraamaan sitä säännöllisesti. Tähän kuuluu myös sukupuoleen perustuva väkivalta urheilun alalla. Lisäksi kehotettiin arvioimaan sukupuoleen perustuvan väkivallan laatua ja laajuutta urheilun alalla keskittyen erityisesti huippu-urheiluun, valmentajan ja urheilijan väliseen

([1]) SEU 2 artikla ja 3 artiklan 3 kohta sekä SEUT 8 artikla.
([2]) Asiak. 13767/10.
([3]) Asiak. 5597/10.
([4]) Asiak. 7370/11 ja 18127/10.
([5]) Tutkimus perustui henkilökohtaisiin haastatteluihin. Haastateltavia 18–74-vuotiaita naisia oli yhteensä 42 000 kaikista EU:n 28 jäsenvaltiosta.
([6]) http://fra.europa.eu/en/vaw-survey-results

suhteeseen, urheilun ja urheilijan toimintaympäristöön ja urheilijoiden keskinäisiin suhteisiin. Kehotettiin myös kehittämään riittävät välineet (esim. tukipalvelut, neuvonta ja vihjelinjat) niiden urheilijoiden auttamiseksi, jotka ovat joutuneet kärsimään seksuaalisesta häirinnästä tai väkivallasta urheilussa.

TOTEAA SEURAAVAA:

10. Joissakin jäsenvaltioissa sukupuolten tasa-arvoon urheilussa kiinnitetään jo merkittävällä tavalla huomiota. Myös paikallisella, alueellisella ja Euroopan tasolla sekä kansainvälisessä urheilutoiminnassa on toteutettu asiaa koskevia toimia, mutta monissa jäsenvaltioissa sekä kansainvälisessä urheilutoiminnassa sukupuolten tasa-arvo ei vielä ole riittävällä tasolla eikä konkreettisia toimia ole vielä toteutettu.

11. Koska urheilu on ala, jossa on mukana alaikäisiä, se on toimintaympäristö, johon voi liittyä väkivallan ja seksuaalisen häirinnän vaaroja muun muassa sen vuoksi, että urheiluun osallistuvien henkilöiden välille on syntynyt luottamussuhde.

12. Naiset ovat aliedustettuina monilla urheilun osa-alueilla. Urheilusta ja liikunnasta vuonna 2013 tehdyn Eurobarometri-tutkimuksen mukaan tytöt ja naiset osallistuvat edelleen poikia ja miehiä vähemmän urheilutoimintaan.

13. Naisten määrä urheilun hallintoelinten johtoasemissa ja valmennuksessa on edelleen pieni.

14. Sukupuoleen perustuva väkivalta urheilun alalla, erityisesti seksuaalinen häirintä ja alaikäisten hyväksikäyttö, on merkittävä ongelma, jota on kuitenkin tutkittava enemmän, jotta sitä voitaisiin ymmärtää paremmin.

15. Sukupuoliroolit opitaan ja niihin rohkaistaan hyvin nuoresta iästä lähtien, ja ne voivat vaikuttaa naisten ja miesten toiveisiin, kiinnostuksen kohteisiin ja pyrkimyksiin sekä yksityiselämässä että yhteiskunnassa.

16. Tiedotusvälineet, mainosala mukaan lukien, ovat osaltaan tuottamassa naisia ja miehiä koskevia stereotypioita ja mielikuvia, jotka välittyvät kulttuurin kautta, ja niillä voi olla merkittävä rooli sukupuoleen perustuvien stereotypioiden torjunnassa.

17. Neuvosto antoi päätelmät urheilun asemasta aktiivisen sosiaalisen osallisuuden lähteenä ja edistäjänä [1] ja kehotti niissä jäsenvaltioita ja komissiota edistämään tasa-arvokysymysten huomioon ottamista urheiluun liittyvässä toiminnassa, erityisesti päätöksenteossa, ja pohtimaan, miten EU:n tasa-arvostrategiassa tarkoitetut sukupuoliroolit näkyvät urheilun yhteydessä. Lisäksi olisi torjuttava sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa, jotta naisten ja miesten ihmisoikeuksien täysimääräinen toteutuminen voitaisiin varmistaa ja saavuttaa sukupuolten tasa-arvo.

KOROSTAA URHEILUN MERKITYSTÄ NÄIDEN HAASTEIDEN RATKAISEMISESSA:

18. Urheilu voi olla tehokas väline yhtäläisten mahdollisuuksien ja sosiaalisen osallisuuden saavuttamiseksi. Todellista sukupuolten tasa-arvoa ei voida saavuttaa ainoastaan lainsäädännöllä, vaan sen lisäksi tarvitaan erityisiä toimenpiteitä ja sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamista. Niiden avulla voidaan varmistaa urheilun merkittävän potentiaalin hyödyntäminen, sillä urheilulla on suuri merkitys muun muassa lasten ja nuorten identiteetin muotoutumisessa.

19. Urheilu voi lisätä naisten ja miesten taitoja, tietoja ja pätevyyttä ja siten parantaa heidän liikkuvuuttaan ja työllistymistään. Urheiluala voi hyötyä siitä, että sukupuolet ovat alan ammateissa tasapuolisemmin edustettuina, ja tällä tavoin kehittyä. Tämä voi houkutella lisää naisia ja miehiä urheilun pariin sekä avata tietä uusien ja innovatiivisten valmennustyylien, koulutuksen, johtamisen ja erotuomaritoiminnan kehittämiselle.

[1] EUVL C 326, 3.12.2010, s. 5.

KEHOTTAA JÄSENVALTIOITA TOISSIJAISUUSPERIAATE ASIANMUKAISESTI HUOMIOON OTTAEN:

20. Harkitsemaan sukupuolten tasa-arvoa urheilussa koskevien kansallisten toimintasuunnitelmien, yleisten sopimusten tai strategioiden laatimista ja voimassa pitämistä läheisessä yhteistyössä urheilutahojen kanssa.

21. Tuomaan esiin moninaisuuden ja sukupuolten tasapuolisen edustuksen merkityksen urheiluhallinnossa ja edistämään sukupuolten tasa-arvoa päätöksenteossa urheilun kaikilla tasoilla ja aloilla.

22. Harkitsemaan koulutusmateriaalin kehittämistä ja käyttöä urheilualan päätöksentekijöille ja valmentajille sekä vanhemmille suunnattavaa koulutusta varten. Näin voitaisiin osaltaan auttaa poistamaan sukupuolistereotypioita ja edistää sukupuolten tasa-arvoa kaikilla koulutuksen ja urheiluvalmennuksen tasoilla.

23. Harkitsemaan politiikkojen ja ohjelmien kehittämistä sukupuolistereotypioiden poistamiseksi ja sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi opetussuunnitelmissa ja -käytännöissä jo varhaisesta iästä alkaen, sekä edistämään tutkimusta, tutkimuksia, tilastoja ja analyyseja siitä, millaisia vaikutuksia sukupuolistereotypioilla on toimiin, joilla pyritään saavuttamaan sukupuolten todellinen tasa-arvo urheilussa.

24. Edistämään sukupuoleen perustuvan väkivallan ennaltaehkäisyä urheilussa jo varhaisesta iästä alkaen sekä uhrien ja mahdollisten uhrien suojelua seksuaaliselta häirinnältä urheilussa. Vaihtamaan parhaita käytäntöjä siitä, miten urheilujärjestöt voivat estää seksuaalisen hyväksikäytön ja häirinnän urheilussa ja puuttua siihen.

25. Harkitsemaan suurten urheilutapahtumien hyödyntämistä niin, että järjestetään ennaltaehkäisy- ja tiedotuskampanjoita seksuaaliseen hyväksikäyttöön tähtäävästä ihmiskaupasta.

KEHOTTAA JÄSENVALTIOITA JA KOMISSIOTA NIIDEN TOIMIVALTUUKSIEN PUITTEISSA JA TOISSIJAISUUSPERIAATE ASIANMUKAISESTI HUOMIOON OTTAEN SEKÄ KUNNIOITTAEN JÄSENVALTIOIDEN VASTUUTA URHEILUPOLITIIKASTA:

26. Harkitsemaan asianmukaisten ja oikeasuhteisten toimenpiteiden kehittämistä yhdessä urheilujärjestöjen kanssa sekä kansallisen ja EU:n lainsäädännön ja sovellettavan tietosuojalainsäädännön mukaisesti urheilun alalla (erityisesti alaikäisten kanssa) työskentelevien henkilöiden soveltuvuuden varmistamiseksi. Tällaisia toimenpiteitä voisivat olla rekisteröintijärjestelmät, haastattelut tai suositukset (muun muassa hyvämaineisuudesta annettavat todistukset).

27. Vahvistamaan ja valtavirtaistamaan sukupuolinäkökulmaa urheilupolitiikassa sekä edistämään sukupuolistereotypioiden poistamista urheilussa ja muissa siihen liittyvissä politiikoissa ja EU:n ohjelmissa kaikilla tasoilla urheilun rehellisyyden periaatteen mukaisesti.

28. Sisällyttämään sukupuolten tasa-arvon urheilussa asiaan liittyviin tuleviin urheilualaa koskeviin toimiin kansallisesti ja EU:n tasolla.

29. Edistämään kaikkien asianomaisten sidosryhmien keskuudessa mahdollisuuksia hyödyntää sellaisia eurooppalaisia ohjelmia kuin Erasmus+ ja soveltuvin osin muita Euroopan unionin rahoitusvälineitä ja kannustamaan niihin osallistumista, jotta sukupuolten tasa-arvoa voitaisiin edistää urheilussa erityisesti valmennuksessa ja valmentajien koulutuksessa ja tuomalla urheilua esille tasavertaisesti tiedotusvälineissä.

30. Harkitsemaan tarvittaessa sukupuolten tasa-arvoon liittyvien tavoitteiden ottamista yhdeksi urheilujärjestöjen julkisen rahoituksen edellytykseksi.

31. Kannustamaan sitä, että otetaan käyttöön käytännönläheinen sukupuoleen perustuva lähestymistapa, kun julkiset elimet arvioivat ehdotettuja hankkeita ja ohjelmia urheilun alalla.

32. Harkitsemaan sellaisten suuntaviivojen laatimista, joilla voidaan tukea keskeisten toimien täytäntöönpanoa EU:n tasolla.

33. Harkitsemaan, että perustetaan sukupuolten tasa-arvoa urheilussa koskeva sitoumusluettelo yhteistyössä kansainvälisten urheiluelinten kanssa.

OTTAEN HUOMIOON URHEILUJÄRJESTÖJEN RIIPPUMATTOMUUDEN KEHOTTAA URHEILUJÄRJESTÖJÄ JA SIDOSRYHMIÄ:

34. Harkitsemaan sukupuolten tasa-arvoa urheilussa koskevien toimintasuunnitelmien tai strategioiden kehittämistä ja voimassa pitämistä.

35. Tuomaan esiin moninaisuuden ja sukupuolten tasapuolisen edustuksen merkityksen urheiluhallinnossa ja valmentajien keskuudessa ja edistämään sukupuolten tasa-arvoa päätöksenteossa urheilun kaikilla tasoilla ja aloilla.

36. Tarkastelemaan ja valtavirtaistamaan sukupuolten tasa-arvoa urheilussa sekä edistämään sukupuolistereotypioiden poistamista tiedotuskampanjoin ja kehittämällä ja käyttämällä koulutusmateriaaleja päätöksentekijöiden ja valmentajien kouluttamista varten urheilun alalla kaikenikäisiä varten.

37. Sisällyttämään sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa koskevat erityiset toimenpiteet ja menettelyt eettisiin sääntöihin ja harkitsemaan kohdennettujen toimenpiteiden, kuten vihjelinjojen ja uhreiksi joutuneiden tukipalvelujen, käyttöön ottamista.

38. Kannustamaan urheilun ei-seksistisen näkyvyyden lisäämistä tiedotusvälineissä.

39. Kannustamaan sukupuolten tasapuolisen edustuksen lisäämiseen urheiluelinten johtokunnissa ja komiteoissa sekä hallinnossa ja valmennuksessa ja pyrkimään poistamaan muut kuin lainsäädännölliset esteet, jotka estävät naisia ottamasta vastaan tällaisia tehtäviä.

KEHOTTAA KOMISSIOTA:

40. Valtavirtaistamaan sukupuolinäkökulman kaikilla urheilupolitiikan osa-alueilla sekä edistämään sukupuolistereotypioiden poistamista urheilun kaikilla tasoilla.

41. Edistämään aktiivista yhteistyötä kaikkien asianomaisten työmarkkinaosapuolten välillä sosiaalisen vuoropuhelun puitteissa ja urheilutahojen kanssa jäsennellyn vuoropuhelun puitteissa, jotta sukupuolten epätasa-arvoa vähennettäisiin eri aloilla, myös työmarkkinoilla.

42. Tukemaan valtioiden välisiä aloitteita (esim. tiedotuskampanjoita, hyvien käytäntöjen vaihtoa, tutkimuksia, verkostoja ja hankkeita), jotka tähtäävät sukupuolten tasa-arvoa edistävien kansallisten ja kansainvälisten strategisten toimien täytäntöönpanoon urheilussa hyödyntäen EU:n rahoitusohjelmia, kuten Erasmus+-ohjelmaa, ja jotka koskevat erityisesti päätöksentekoa urheilualan hallintoelimissä, valmennusta ja sukupuoleen perustuvan väkivallan ja kielteisten stereotypioiden torjuntaa urheilussa.

43. Tekemään tiiviissä yhteistyössä Euroopan tasa-arvoinstituutin kanssa tutkimusta sukupuolten tasa-arvosta urheilun kaikilla tasoilla ja kaikilla aloilla painottaen erityisesti valmennusta, koulutusta, johtamista ja erotuomaritoimintaa. Käynnistämään lisäksi erityisen tutkimuksen urheilun alalla havaitun sukupuoleen perustuvan väkivallan laadun ja laajuuden arvioimiseksi.

44. Tukemaan sukupuolinäkökohtien valtavirtaistamiseen mukautettujen välineiden, kuten talousarvion laadinnassa toteutetun tasa-arvonäkökohtien huomioinnin ja sukupuolivaikutusten arviointien, kehittämistä ja käyttöä sekä pohtimaan näiden välineiden täytäntöönpanoa Erasmus+-ohjelman ja tarvittaessa muiden EU:n rahoitusvälineiden puitteissa.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI